

378 தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைக்காரர்கள் பாதுகாப்பு நியாய வாரம் செலுத்துதல் (திருத்தம்) மசோதா,

[1969 மார்ச் 5]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இம்மசோதாவை இம்மன்றத்தின் திருமுன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இம்மசோதா அறிமுகம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

(7) 1969-ம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கைமீது பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கைமீது பொது விவாதம் தொடரும்.

*திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1969-70-ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நான் பல மறை திருப்பத் திரும்பப் படித்த பிறகு எனக்கு ஒரு ஆங்கிலப் பேரறிஞர் பற்றி சொல்லப்பட்ட சிறப்புத்தான் நினைவுக்கு வந்தது. ஜான்சன் பற்றிச் சொல்லும்பொழுது அவர் மற்றத் துறைகளிலே சிறந்தவராக இருந்தாலும்கூட பொதுமனடயிலே பேசவேண்டுமென்ற சொன்ன நேரத்திலே அவருக்குப் பேச வராத நிலையில் 'I conceive' என்று சொல்லி நிறுத்தி, மறுபடியும் 'I conceive' என்று சொல்லி நிறுத்தி பிறகு மூன்றாவது முறையும் 'I conceive' என்று சொல்லிவிட்டு உட்கார்ந்துவிட்டபொழுது தலைமை வகித்த அம்மையார் ஈவரர் அதனைக் குறிப்பிட்டு 'Johnson conceived thrice but brought forth nothing !' என்று சொன்னார்கள். இந்தத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்காருடைய மூன்றாவது நிதிநிலை அறிக்கை அந்த அளவிலேதான் அமைந்திருக்கிறது. இந்த அறிக்கையைப் பொறுத்த அளவிலே வாதங்களோ விவரங்களோ இருந்தாலும்கூட விளைவுகள் என்ன? இந்த நாட்டுக்குத் தேவையான விளைவுகள் இருக்கிறதா, நல்ல விளைவுகள் ஏற்பட்டு நுக்கின்றனவா? குறைகள் தீர்க்கப்பட்டிருக்கின்றனவா? என்று பார்த்தால், இல்லையென்ற முடிவுக்குத்தான் வரவேண்டியிருக்கிறது.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி மிகப் பெருமையாகச் சொல்லப் படுவது, வரியில்லாத நிதிநிலை அறிக்கை என்பதாகும். இது வரி போடப்படாத நிதிநிலை அறிக்கையாகச் சொல்லப்படுகிறதே தவிர 1952 கோடி ரூபாய்க்கு பற்றாக்குறை நிதிநிலை அறிக்கையாக வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. 5.60 கோடி ரூபாய்க்கு புதிய வரிகள் பின்னால் விதிப்பதற்கும் வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையிலேயே இதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது பற்றாக்குறை பட்ஜட் என்பது மட்டுமல்ல, புதிய வரி விதிப்புகளை இந்த நேரத்தில் இல்லாவிட்டாலும் பின்னால் விதிக்க இருக்கிறது என்பதையும் மறந்துவிடக்கூடாது.

ரூரல் டிபென்சர்ஸ் (Rural Debentures) என்ற தலைப்பின்கீழ் பணம் வரும் என்றும், அதன் மூலம் வசூலிக்கின்ற நிதியைக் கொண்டு இதைச் சரிக்கட்டலாம் என்றும் அதற்கான வாதங்களை நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்த அளவையின் முன் வைத்திருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் நாட்டிலே பாவலாகப் பருவமழை தவறி, பஞ்ச நிலைமை பாவலாகப் பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் நிதியமைச்சர் அவர்களே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் ரூரல் டிபென்சர்ஸ் என்பதன்மீது கிராமப்பருங்களில் யாரிடம் இருந்து நிதி திரட்டப் போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை ரூரல் டிபென்சர்ஸ் என்பதன்மீது எந்த அளவுக்கு எதிர்பார்க்கிறார்களோ, அந்த அளவுக்கு வசூல் செய்ய முடியாது என்ற நிலையில் அதைச் சரிக்கட்டுவதற்கு புதிய வரிகளோடு இன்னும் இரண்டொரு மாதங்களில் வர இருக்கிறார்கள் என்பதையும் உணர் முடிகிறது. அதோடு நிதியமைச்சர் அவர்கள் இன்னொன்றையும் மறை

1969 மார்ச் 5]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

முகமாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். லாட்டரிச் சீட்டு விற்பனை என்பது ஏழை மக்கள்மீது திணிக்கப்பட்ட மறைமுகமான வரி என்பது அதை வருவாய்க் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டிருப்பதில் இருந்து தெரியவருகிறது. வெளியிலே அது வரி அல்ல என்று பேசினாலும் பட்ஜட் அளவில் அது வரிகளின் மூலமான வருவாயிலே சேர்த்துக்கொண்டிருப்பதால், அது ஒரு மறைமுகமாக வரி என்றுதான் கூறவேண்டும். அந்த வகையிலே புதிய வரிகளை எல்லாம் போடுகின்ற சர்க்காராக இருக்கும்போது, தற்போது வரி போராமல் மக்களுடைய எண்ணத்தை, பேச்சை வேறு திசையில் திருப்பிவிட்டு மற்ற நேரங்களில் புதிய வரிகளைக்கொண்டு வருகின்ற சர்க்காராகத்தான் இது அமைந்திருக்கிறது.

இந்த பட்ஜட் முழுவதையும் இரண்டு பிரிவாக எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கலாம். முதல் பகுதி, மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்து மானியங்களாகவோ, கடனாகவோ பெறுவதற்கான வாதங்கள். அடுத்த பகுதி, இந்த மாநிலத்தினுடைய பொருளாதார நிலைமைகள், அதை எப்படிக்கட்டுப்படுத்துவது என்பது பற்றியாகும். ஆக, இது ஒரு விளக்க அறிக்கையாக மட்டுமே இருக்கிறது. இந்தச் சர்க்கார் பதவி ஏற்றதன் காரணமாக என்ன புதிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது, என்ன முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள், அதன் மூலமாக இந்த நாட்டினுடைய பொருளாதாரம் எந்த அளவுக்குச் சீரடையும் என்ற அளவிலே இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒன்றும் இல்லை. மத்திய சர்க்காரிடம் நிதி தேவை என்று மேலும் மேலும் கேட்கும்போது, இந்த மாநிலத்திலே பல்வேறு துறைகளிலே, மத்திய சர்க்கார் முதலீடு செய்து அதற்காக செலவழித்துக்கொண்டிருக்கும் பணமானது, இவர்கள் விடுக்கின்ற கோரிக்கைகளின் காரணமாகக் குறைவுபட சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. இதன் மனதில் கொள்ளாமல் மத்திய சர்க்காரிடம் இரந்து பணத்தைக் கடனாகவும், மானியமாகவும் வாங்குகின்ற அளவிலேதான் அணுகுகிறார்களே தவிர, மத்திய சர்க்காரிடத்திலிருந்து இந்த மாநிலத்திற்குக் கிடைக்கக்கூடிய வசதிகளை, புதிய தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு நிதி ஒதுக்கீடுகள் பெற்று நிறைவேற்றுவதில் போதுமான அளவில் கவனம் செலுத்தாத நிலைமைதான் இருந்திருக்கிறது. வரி போடாத பட்ஜட் என்று இவர்கள் வாயால் சொல்லுவது மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்றும் அல்ல, சிறப்பான ஒன்றும் அல்ல. வரி போடாத பட்ஜட் என்று சொல்லும்போது நம்மால் முடியாத ஒன்றை ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம் என்றுதான் பொருள்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைச் சபை முன் வைத்தவர்கள் கடந்த காலத்தில் என்ன சொன்னார்கள்? “சமதர்மத்தின் காவலர்கள் நங்கள் தான்” என்று சொன்னார்கள். “காகிதப்பூ மணக்காது காங்கிரஸ் சமதர்மம் இனிக்காது” என்று சொன்னார்கள்: “நாங்கள் பதவிக்கு வந்தால் பணக்காரர்களுக்கு வரி போடுவோம், ஏழைகளுக்கு வரியைக் குறைப்போம்” என்று சொன்னார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை துருவித் துருவிப் பார்க்கிறேன்—பணக்காரர்களுக்கு எங்கேவரி போட்டிருக்கிறார்கள் என்றே கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. ஏழைகளுக்கு வரியைக் குறைத்திருக்கிறார்களா என்று பார்க்கிறேன். அதையும் காணோம். ஏழைகளுடைய பிரதிநிதிகள் என்று சொல்லுகிற நீங்கள் எங்கே அவர்களுக்கு வரியைக் குறைத்திருக்கிறீர்கள்? பணக்காரர்கள் பக்கம் திரும்ப பயப்படுகிறீர்களா? நீங்கள் இதற்கு இங்கே இல்லாவிட்டாலும் மக்கள் மத்தியில் பதில் சொல்லித்தான் தீர வேண்டும்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையினுடைய முக்கிய குறிக்கோள் மறைமுகமான குறிக்கோள், இந்த நாட்டு மக்களை, இந்த மாநில மக்களை மத்திய சர்க்காரோடு மோத விடுவது என்பதைத்தான் கடந்த இரண்டு நாட்களாகச் சட்ட மன்றத்தில் நடைபெற்ற விவாதத்தின் மூலமாகக் காண்கிறோம். நிதியமைச்சர் அவர்கள் அதை எதிர்பார்த்தார்கள். அது நேற்றே ஏற்பட்டு விட்ட நிலைமையைக் கண்டோம். இந்த பட்ஜட்டின் காரணமாக இந்த நாட்டு மக்கள் மத்திய சர்க்காரோடு போராடுவது

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1969 மார்ச் 5]

இந்த நாட்டைப் பிரித்து திராவிட நாடு என்று தனியாக வைத்துக் கொள்வது என்ற அளவிலே விவாதத்தை இந்த பட்ஜெட் உண்டாக்கி இருப்பது இந்த பட்ஜெட்டின் மறைமுகமான நோக்கமாகும். அப்படி ஒரு பூர்வாங்க கொள்கையைச் சாகாமல் பார்த்துக் கொள்ளுவது என்ற அடிப்படையில் இது அமைந்திருக்கிறது என்பதை ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். இது நாட்டுக்கும் நல்லதல்ல, இந்த அமைச்சரவைக்கும் நல்லதல்ல என்பதைத் தெளிவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த நாட்டை எதிர்தோக்கியிருக்கும் பயங்கரமான ஆபத்து உணவுப் பிரச்சினையாகும். இந்த உணவுப் பிரச்சினையைப் பொருத்து நான்கு மாதங்களுக்கு முன்பாகவே தமிழக காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள், இந்தியாவினுடைய விவசாயப் புரட்சிக்கு வித்திட்ட அவர்கள், ஒரு எச்சரிக்கையை இந்த அரசுக்கு விடுத்தார். “பருவமழை தவறியிருக்கிறது. தமிழகம் எங்கும் சுற்றி வந்தேன், எல்லா இடங்களும் வறண்டு கிடக்கிறது, ஆகவே வீண் ஜம்பம் பேசிக் கொண்டிருக்காதீர்கள். பிரத்தியட்சமான நிலைமையை உணர்ந்து உடனடி யாக நடவடிக்கைகள் எடுங்கள்” என்று சொன்னார்கள். அன்றையதினம், எதிர்க்கட்சியினர் காம்ப்யூன்ர்ட்சி காரணமாக இவ்வாறு பேசுகிறார்கள், எங்களைப் போல் விவசாயத்தை யாரும் வளர்க்க முடியாது என்று பேசியவர்கள், இன்றையதினம் சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களுடைய யோசனையைச் சொல்லவேண்டும், உதவ வேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். எங்களுடைய தலைவர்கள் எந்த நேரத்திலும் உதவத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் இந்த அரசு உணவுப் பிரச்சினையை எப்படிச் சமாளிக்கப் போகிறார்கள், வருகிற பஞ்சத்தை எப்படித் தடுக்கப் போகிறார்கள், என்பதற்கான “ஃபேஸ்ட் புரோகிராம்” (Phased Programme) என்றும் கொடுக்கவில்லை. ஏதோ சில வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகளை வெட்டியிருக்கின்ற விவரங்களைத் தந்திருக்கிறார்களே தவிர, எந்தெந்த பகுதியில் எத்தனை கிணறுகளை அமைக்க இருக்கிறார்கள், எந்தப் பகுதிகளில் அந்தக் கிணறுகளை வெட்டுவதன் மூலம் நல்ல நிலைமைகள் ஏற்படும், எந்த இடங்களில் அவற்றை வெட்டினால் கூட நல்ல நிலைமை எப்பட முடியாது என்ற முறையில் ஒரு திட்டம் கொடுக்கப் படவில்லை. இந்தச் சர்க்கார் திட்டமிடாமலே வேலை செய்கிறார்கள் என்பதுதான் எங்களுடைய குற்றச் சாட்டாகும். இவர்கள் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்பே “உங்கனிடம் திட்டம் கிடையாது” என்று சொன்னோம். ஆட்சிக்கு வந்த பிறகும் திட்டமிட்டுச் செயலாற்றுங்கள் என்று சொல்லி வருகிறோம். உணவுப் பிரச்சினையை அணுகும் முறையில் இவர்கள் திட்டமிட்டுச் செயல்படவில்லை என்று கூற விரும்புகிறேன்.

விவசாயத் துறையிலுள்ள பல்வேறு திட்டங்களைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பரம்பிக்குளம்-ஆபியாறு திட்டம், சித்தாறு-திட்டம், பட்டணங்கால் திட்டம், ராமநதித் திட்டம், கடனா நதித் திட்டம் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் எங்களால் அனுமதிக்கப்பட்டு, திட்டமிடப்பட்டு, ஆரம்பிக்கப்பட்ட வேலைகளை இவர்கள் தொடர்ந்து செய்து வருகிறார்கள். புதிதாக உள்ள உங்கள் திட்டங்கள் என்னவென்று கேட்கால், தண்டரைத்திட்டம், நந்தன் வாய்க்கால் திட்டம், வைப்பாறு திட்டம், தொட்டுல்லலாத் திட்டம் ஆகியவை என்று சொல்கிறார்கள். இதைச் சொல்லிவிட்டு இன்னொன்றையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவற்றால் பாசனம் பெறும் பகுதி அதிகரித்து விடாது என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து எதைக் காண்கிறோம்? நாங்கள் துவக்கிய திட்டங்கள்தான் உங்களுக்கு கை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. உங்களது புதுத் திட்டங்கள் உங்களுக்கு கை கொடுக்கும் நிலையில் இல்லை என்பதைத்தான் இது காட்டுகிறது. புதுத் திட்டங்கள் செலவுபிக்கும் திட்டங்களாகத்தான் இருக்கின்றன.

இந்த அறிக்கையில் புதுத் தொழிற்சாலைகள் பற்றி என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள்? எண்ணூர் தர்மஸ் ஸ்டேஷன் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சேலம் இரும்புலைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவற்றிற்காக இவர்கள் பேசிய அளவிற்கு நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறார்களா என்று இல்லை.

1969 மார்ச் 5]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

ஆலங்குளம் சிமென்ட் தொழிற்சாலை பற்றியும், அரக்கோணத்தில் அமைய இருக்கிற தொடர் வார்ப்பட்ட தொழிற்சாலைப் பற்றியும் இதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவை எப்போது அமைய இருக்கின்றன, அவற்றின் நிலை என்ன, அவற்றிற்காக எந்தளவிற்கு நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்ற உண்மை நிலையை காணோம். மத்திய சர்க்கார் இங்கே தொடங்கியிருக்கிற மதராஸ் ரிஃபைனரிஸ் (Madras Refineries) மதராஸ் ஃபெர்டிலைசர்ஸ் (Madras Fertilizers) இந்தத் தொழிற்சாலைகள் தான் இந்த அரசின் கணக்குக்கு கை கொடுக்கின்றனவே தவிர, இவர்களால் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு கை கொடுக்க முடியவில்லை.

இதென்று, இந்த அறிக்கைக்கு நேரடியாக சம்பந்தமில்லாவிட்டாலும் ஒன்றை என்னால் இங்கு குறிப்பிட்டாமல் இருக்கமுடியாது. இன்றையதினம் நாட்டில் சட்டம், அமைதி ஒழுங்கு இவை பாழ்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற நிலையைக் காண்கிறோம். இதில் தலைவர் அவர்கள் பயப்படுவதுபோல் அதிகமாக நான்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : யாரும் பயப்படவில்லை.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : பேசப்போவதில்லை. சிலவற்றைப் பற்றி மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கீழ்வெண்மணி பற்றி எவ்வளவு பேசவேண்டுமானாலும் அவ்வளவு பேசியாகிவிட்டது. அதை விட பங்கரமான தொரு தீ விபத்து, திட்டமிட தீ விபத்து மக்களின் மனதிலிருந்து மறைந்துபோய் விட்டது. காட்டு சித்தாழார் என்ற கிராமத்தில் ஒரு கிராமமே அழிந்து விட்டது. கீழ்வெண்மணியில் 42 பேர்கள் இறந்தார்கள். இங்கு இந்த கிராமத்தில் 140 வீடுகள் எறிந்து விட்டன. அவர்களிடையே யுள்ள சண்டை காரணமாக இந்த சம்பவம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கிராமத்தில் அப்படி ஒரு சண்டை இருக்கிறது என்பது அரசுக்கு இரண்டு வருடங்களாகத் தெரியும். அரசு என்றால் அங்குள்ள போலீசாருக்கு அதுதெரியும். அப்படித் தெரிந்திருந்தும் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கப் படவில்லை. அந்தக் கிராமமே அழிந்து ஒழிந்து விட்டிருக்கிறது.

இன்னொன்றையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். காலம்சென்ற முதல் அமைச்சர் அவர்களின் மீது நமக்கு எவ்வளவு அன்பு, எவ்வளவு மரியாதை இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி நாம் இங்கு பேசி வருகிறோம். இந்த அவை அதை எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறது. அவர்களின் சவ அடக்க நாள் அன்றும் அதற்கு முன் தினமும் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உடல் இருந்த இடத்தில் மக்கள் நடத்து கொண்ட விதத்தை சமாளித்த விதத்தைப் பார்த்தால் எந்தளவிற்கு மக்களை கட்டவிழ்த்து விட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை வேதனையோடு எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. அன்றைய தினம் தடியடி நடந்திருக்கிறது. கண்ணீர் புகை விடப்பட்டிருக்கிறது, துப்பாக்கிச் சூறும் நடந்திருக்கிறது. சாதாரணமாக ஒரு கலவரம் நடக்கும் போது ஒரு பிணம் விழுந்துவிட்டால் அதோடு அது அடங்கிவிடும் ஆனால் இங்கு நாம் என்ன பார்த்தோம்? கலவரமே ஒரு பிணத்தை வைத்து அதன் மீது நடக்கிறது. அது சம்பந்தமாக எந்தத் தலைவராலும் எதையும் செய்யமுடியவில்லை. அப்படிப் பட்டதொரு நிலைமையில் நாம் மக்களை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் அந்தளவிற்கு சட்டத்தை மதிக்க விரும்பவில்லை, தலைவர்களை மதிக்க விரும்பவில்லை. அந்தப் பொறுப்பை அரசாங்கம் தட்டிக் கழிக்க முடியாது.

இன்னொன்றும் சொல்வேன். அன்றைய தினம் பெருவாரியான லாரிகளும், பஸ்களும் சென்னைக்கு வந்திருக்கின்றன. அந்தப் பஸ்கள் றுட் பஸ்கள் (Route Buses). அந்தப் பஸ்கள் எங்கு ஓடிக் கொண்டிருக்கவேண்டுமோ, அங்கு ஓடாமல் ஓட வேண்டிய இடத்திலிருந்து சட்டத்தை மீறி திருப்பி இங்கே அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. லாரிகளில் நிறைய ஆண்களை ஏற்றி வந்தார்கள். அதற்காக என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன? இது மறைந்த முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குப் பாதகமாகப் பேசுவதல்ல. ஆனால் சட்டம் எங்கே போயிற்று என்று கேட்கிறேன் அதைப் பற்றி மக்கள் என்ன நினைப்பார்கள் என்பதை உணரவேண்டும்.

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1969 மார்ச் 5]

அடுத்தபடியாக, இது எழைகளின் அரசு, நாங்கள் உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுப்போம் என்று சொல்கிறார்கள். மண்ணெண்ணெய் என்னவாயிற்று, அதை விநியோகம் செய்வது யார், அதை விநியோகம் செய்கிறவர்கள் தவறு செய்தால் உடனடியாக அதில் தலையிட்டு சரியான படி விநியோகம் செய்ய இந்த அரசினால் ஏன் முடியவில்லை? கிடைத்த கோட்டா என்ன, அது எங்கே பதுக்கப்பட்டது, சம்பந்தப்பட்டவர்களை அணுக அரசு ஏன் அஞ்சுகிறது என்று கேட்கிறேன். நிலைமையை இங்கே சொல்லாவிட்டாலும் மக்கள் இவர்களை வெளியே கேட்கத்தான் செய்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கிரவின் எங்கும் பதுக்கப்படவில்லை. எங்கெங்கு போனால் கிரவின் கிடைக்கும் என்ற விவரம் பத்திரிகைகளில் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உறுப்பினர் அவர்கள் எங்கேயோ பதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள் விவரங்கள் தெரிந்தால் அதை இந்தச் சட்டமன்றத்தில் பகிரங்கமாகச் சொல்லலாம். அப்படிச் சொன்னால் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். பயந்து கொண்டு யார் மீதும் நடவடிக்கைகள் எடுக்க அரசு தயங்காது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மிகுந்த மகிழ்ச்சி. எந்தக் கடைகளில் கிடைக்கின்றன என்ற விவரம் பத்திரிகைகளில் வந்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் அந்தக் கடைகளில் கிடைக்கவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : உறுப்பினர் அவர்கள் எந்தக் கடைக்குப் போய் நின்றுங்கள்? அப்படி எங்கு கிடைக்கவில்லை என்பதை தெரிவிக்கவேண்டும். உ.யூ.வி.எஸ்.-ல் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. பர்மா ஷெல் போன்ற கம்பெனிகளில் தரப்படுகிறது. இன்னினை கடைகளில் கிடைக்கும் என்ற விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. க்யூ இருக்கிறது என்று சொன்னால் கை வண்டிக்காரர்கள் கப்பல் வருவதில் உள்ள தாமதத்தைக் கொண்டு பதுக்குகிறார்கள் என்ற காரணத்தினால் குறிப்பிட்ட இடங்களில் விற்கவேண்டுமென்று தெளிவாக அறிக்கை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதாக இருந்தால், இந்த இந்தக் கடைகளில் கிடைக்கவில்லை என்ற விவரத்தை இந்த அவை முன் நாளை தருவதற்குத் தயாராகயிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இப்போதே சொல்லி இருந்தால் நன்றாகயிருந்திருக்கும். தகவல் இல்லாமல் ஏன் பேசவேண்டும்?

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தகவல் இல்லாமல் ஏன் பேசவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படி அவசரப்படத் தேவையில்லை. தகவல்களோடுதான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : பதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள், நடவடிக்கைகள் எடுக்க ஏன் தயங்கவேண்டுமென்று கேட்கும்போது திருப்பிக் கேட்காவிட்டால் இன்னும் பல புகார்களை வேண்டுமென்றே சிருஷ்டித்துக் சொல்ல வாய்ப்பாகயிருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்கிற நேரத்தில் தெளிவான குற்றச்சாட்டுகளை ஆதாரங்களை வைத்துக் கொண்டு பேச வேண்டும். பொதுவாக அப்படி நடக்கிறது, இப்படி நடக்கிறது என்று பேசுவது முறையாகாது என்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். பேசுகிறபோது ஆதாரங்களை வைத்துக் கொண்டு பேசாமல் திருப்பிக் கேட்கும் போது நாளைக்கு ஆதாரங்களைத் தருகிறேன் என்று சொல்வது நல்ல வாதமாகாது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : கிரவின் கிடைக்கவில்லை. ஆதாரங்களைத் தாருங்கள், ஆனைப் பிடித்து உட்கார வைக்கவேண்டும் என்றால் அது வேறு. ஆதாரங்களைத் தர நான் தயாராயிருக்கிறேன். இன்று ஆனை கொண்டு வரமுடியாது.

1969 மார்ச் 5]

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும் போது, பதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள், நடவடிக்கைகள் எடுக்க அரசாங்கம் ஏன் தயங்குகிறது என்று கேட்டார்கள். எந்தக் கட்டையில் பதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள், யார் பதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சட்டசபையில் சொன்னால் நன்றாகியிருக்கும்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : கிரவின் கிடைப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்குப் பதிலளிக்கையில் இந்த அவையில் கூறினார்கள். எந்தெந்த கடைகளில் கிடைக்கும் என்பதுபற்றி ஒரு அறிக்கை விடுத்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் கிரவின் கிடைக்கவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இந்த சபையில் கிரவின் விஷயமாக எந்தக் கேள்வியும் வரவில்லை. கேள்விக்கு பதில் சொன்னதாக கற்பனையில் சொல்கிறார்கள். மேலையில் வைத்துச் சொன்னதை சொல்கிறார்களோ என்னவோ, இந்த மன்றத்திலே இருந்து கொண்டு சொல்லாத பதிலைச் சொன்னதாகச் சொல்கிறார்கள்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : இதுபற்றிய பேச்சு நடைபெற்றிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், உறுப்பினர் அவர்கள் இரண்டு விஷயங்களைப் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். முதலில் கிரவின் பற்றாக்குறை என்பது அது பொதுவிஷயம். அதில் எந்தவிதமான அபிப்பிராயத்தையும் யாருக்கும் கிடையாது. அதைச் சீராக விநியோகம் செய்ய அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறது. பதுக்கல் இருக்கிறது என்பது முதல் குற்றச்சாட்டு. சில ஊர்களில் ஊழல்கள் நேர்ந்திருக்கின்றன என்கிறார்கள். இரண்டாவது குற்றச்சாட்டு, பதுக்கி யிருப்பவர்களைப் பிடிக்க இந்த அரசு லாயக்கில்லை என்பது, அல்லது அதற்கு உடந்தையாக இருக்கிறது என்பது இரண்டாவது குற்றச்சாட்டு. இது வெகு சாதாரணமான குற்றச்சாட்டில். ஒன்று, இந்தக் குற்றச் சாட்டுகளுக்கு உண்மையான ஆதாரங்கள் இருந்தால், அதை உடனடியாக மன்றத்திலே நிரூபிக்க வேண்டியது உறுப்பினர் அவர்களின் கடமை. குற்றச்சாட்டுகளைக் கூற அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு. ஆனால், வாதாட வேண்டுமென்பதற்காக கொவரின் நெருக்கடியைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக ஆதாரமில்லாத காரியத்தில் ஈடுபடுவது சரியல்ல. எனவே, அதை வரபஸ் வாங்க வேண்டும். அவ்வாறு வாங்கச் செய்ய வேண்டியது சபாநாயகரவர்களின் கடமை என்று, ஆதாரமில்லாமல் உறுப்பினர்கள் பேசக் கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. பி. டி. கருத்திருமன் : சபாநாயகரவர்களே, இப்பொழுது அமைச்சரவர்கள் தலையிடாதால் நானும் தலையிட வேண்டியதாக இருக்கிறது, என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே, அவர்கள் கொவரின் பற்றிச் சொன்னார்கள். நானும் குடும்பம் வைத்திருக்கிறேன். சாதாரணமாக கடையில் மண்ணெண்ணெய் ஒரு லிட்டர் ஒரு ரூபாய்க்கு கூட கிடைப்பதில்லை. வெளியிலே அவ்வளவு கஷ்டமாக இருக்கிறது. பற்றாக்குறை இருக்கிறது, விநியோகம் சீர்கெட்டு இருக்கிறது, பதுக்கல் இருக்கிறது, ஒரு லிட்டர் ஒரு ரூபாய்க்குக் கூட கிடைப்பதில்லை என்ற பிரச்சினையை மூடி மறைக்க முடியாது. எங்கள் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுகிறோம். பொதுமக்களிடத்திலே உள்ள புகார்கள் சொல்ல எங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அத்தகைய புகாருக்கு இடமில்லை என்று சொல்வதற்குச் சர்க்காருக்குக் கடமை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கொவரின் கிடைக்கவில்லை என்ற குற்றச் சாட்டு வேறு, ஆனால் கொவரின் பதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள், அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று குற்றம் சாட்டுவது என்பது வேறு. இது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களுக்கும் தெரியும். கிடைக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை அமைச்சரவர்களே ஒத்துக்கொண்டார்கள். ஆனால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் அதோடு நிற்கவில்லை. பதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள், அவர்கள் மீது

[பேரவைத் தலைவர்]

[1969 மார்ச் 5]

நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்வதற்கு எதிர்க்கட்சிக்கு உரிமை இருக்கிறது. அதை மறுப்பதற்கு அமைச்சர்களுக்கும் உரிமை இருக்கிறது. எனவே, குற்றச்சாட்டுகளை சொல்லக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் பெரிய குற்றச் சாட்டுகளை சொல்லும் நேரத்தில், அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளுக்கான ஆதாரங்களோடு சொல்லவேண்டும். அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை நிரூபிப்பதற்கான பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எங்களிடத்தில் போலீஸைக் கொடுங்கள் காட்டுகிறேன், யாரிடத்தில் இருக்கிறது என்று நான் காட்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் உறுப்பினர் நண்பர் இராமமூர்த்தி அவர்கள் குற்றம் சாட்டக்கூடிய நேரத்திலே இல்லாமல் இருந்ததால் அவர்கள் என்ன பேசினார்கள் என்ற விவரத்தைக்கூட தெரிந்து கொள்ளாமல் அவர்களுக்குப் பொறுப்பேற்றக்கூடிய முறையில் பேசுகிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் மண்ணெண்ணெய் கிடைக்கவில்லை என்று, அதற்கான காரணங்கள் பத்திரிகையிலே விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அவர்கள் சொன்னார்கள் பதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று அதைத்தான் விளக்கவேண்டும், ஏந்தக் கடையிலே, யார் பதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று பொறுப்போடு சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டேன். அப்படி கேட்பது தவறு? குற்றம் சாட்டக்கூடிய நேரத்தில், பொறுப்போடு இந்தக் கடையில், இவர்கள் பதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். நாங்கள் பொறுப்போடுதான் பேசுகிறோம். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் பொறுப்போடு பேச வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லக்கூடிய பொறுப்பு எங்களிடத்திலே இருக்கிறது. அதைக் கவனிக்க வேண்டிய பொறுப்பு அமைச்சர்களிடத்திலே இருக்கிறது. எனவே, இந்த முறைகளினால் தப்பமுடியாது. பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளுங்கள், பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று எங்களைப் பார்த்துச் சொன்னால், யார் பொறுப்பிலே இருக்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் இந்தப் பேரவை நல்ல முறையிலே நடைபெற ஒத்துழைப்பது மிகமிகத் தேவை. பேசுகின்ற நேரத்திலே உறுப்பினர்கள் சர்க்காரியது குற்றம் சாட்டு நிறைய உரிமை இருக்கிறது, அதை யாரும் மறுக்கவில்லை. குற்றம் சாட்டும் நேரத்தில் குற்றச்சாட்டுக்கான ஆதாரத்தோடு பேச வேண்டும். இல்லாத குற்றத்தைச் சொல்வது முறையாகாது. அதற்கான ஆதாரத்திற்குப் பேசுகின்ற உறுப்பினர்கள் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதைத்தான் அமைச்சரவர்கள் கேட்கிறார்கள். பதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி என்றால் எங்கே பதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு விளக்கம் தர முடியவில்லை, நான் தருகிறேன் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். நாங்கள் குறைகூறத்தான் செய்வோம், அதை மறுப்பது உங்களுடைய பொறுப்பு என்று சொல்வது எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் தன்னுடைய பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிப்பதாக ஆகும். ஓர் உறுப்பினர் குற்றம் சாட்டக்கூடிய நேரத்தில் அதற்கான ஆதாரத்தைக் கூறவேண்டுமென்று அமைச்சரவர்கள் கேட்கிறார்கள். அதற்கு திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறார்களா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பொதுவாக, நெல் கொள்முதல் விஷயத்தில்கூட, 1,008 எம்.எல்.எக்ஸ் பேசுகிறார்கள், பதுக்கல் இருக்கிறது என்று. அதற்காக அவர்களைக் கொண்டுவந்து காட்டு என்று கேட்பதா? பதுக்கல் இருக்கிறது, விலை ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது என்பது பொதுவான நிலை.

1969 மார்ச் 5]

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தலைவரவர்களே மாண்புமிகு உறுப்பினர் இராமமூர்த்தி அவர்கள் பேசும்பொழுது எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் சட்டமன்றத்திலே இல்லை, அவர் என்ன பேசினார் என்பதும் அவருக்குத் தெரியாது. (குறுக்கீடு) ரூமிலே இருந்தாரா அல்லது இடைவெளியில் இருந்தாரா என்பதற்கு மனச்சாட்சிதான் பதில் சொல்லும். இராமமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னதைக் கேட்டுவிட்டுச் சொல்லவேண்டும். அவர்களுடச் சொன்னார்கள், குடும்பம் வைத்திருக்கிறேன், ஒரு லிட்டர் ஒரு ரூபாய்க்குக்கூட கிடைக்கவில்லை என்று. எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட சங்கடம் பந்திருக்கிறது என்றால், அதைப் போக்க வேண்டியது சர்க்காரின் கடமையாக இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களுக்கே கிடைக்கவில்லை என்றால் சாதாரண மக்களுக்கு எப்படிக் கிடைக்கும்? அவர்கள் உண்மையாகச் சொல்லவேண்டும், அந்தக் கடையிலே என்று (குறுக்கீடு) எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களுக்கு திரு. வினையகம் அவர்கள் பரிந்து கொண்டு வருவதாக நினைக்கிறேன். வண்டியிலே என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படித்தான் இருக்கும் உங்களுடைய குற்றச்சாட்டுகள். அவர்கள் கடையிலே என்று சொல்லுகிறார்கள், இவர்கள் வண்டியிலே என்று சொல்லுகிறார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கடையோ, வண்டியோ, சமையல் காரருக்குத்தான் கிடைக்கவில்லை. அதற்குக்கூட ஆதாரம் கொடுக்க வேண்டும் போலிருக்கிறது.

MR. SPEAKER : Members should not make vague allegations. இது நம்முடைய சட்டமன்றத்திலே கொடுக்கப் பட்ட தீர்ப்பு. நீங்கள் ஆளுங்கட்சியினமீது குற்றம் சாட்டுவது பற்றி எனக்கு எந்தவிதப் பொறுப்பும் இல்லை. அதேபோல் குற்றச்சாட்டை மறுப்பதும் எனக்குப் பொறுப்பு இல்லை. மன்றம் நல்ல முறையில் நடக்கவேண்டும். அதற்கான முறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று ஒரு தரப்பினரையும் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

They should take full responsibility for any statements that they make on the floor of the House. இப்படிப்பட்ட தீர்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் கொளியின் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அது வேறு. அதை அமைச்சரவர்கள் ஒத்துக் கொண்டார்கள். ஆனால், பதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்மீது அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளும் பொறுப்பு நம்முடைய இராமமூர்த்தி அவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே, அதைத்தான் அமைச்சரவர்கள் கேட்கிறார்கள். அந்த வகையில் தாங்கள் சாட்டிய குற்றச்சாட்டுக்களுக்குப் பொறுப்பு ஏற்று, உறுதி செய்யக்கூடிய சான்றுகள் இருந்தால், அதை இந்த அமைச்சரவைக்குக் கொடுக்கலாம்.

திரு. ந. வீராசாமி : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார், தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில், எங்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய ஆதாரங்கள், பொதுமக்கள் பேசிக்கொள்கிறார்கள். அதை இங்கே சொல்லிக்கொள்கிறோம் என்ற கருத்தில் சொல்கிறார்கள். எங்களைப் போன்றவர்களுக்கூடச் சொல்லமுடியும். மண்ணெண்ணெய் விலை ஏறியிருப்பதற்கு

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பொதுவாக, பொதுமக்கள் பேசிக் கொண்டார்கள். பத்திரிகையிலே வந்தது என்பவற்றை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு இந்த மன்றத்திலே பேசக்கூடாது என்று முன்னால் தீர்ப்புகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வில்லை. அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்பதற்காக நாங்களும் சொல்லுகிறோம் என்று பரயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் எழுப்புவது முறையாகாது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகரவர்களே, விஷயம் என்ன வென்றால், நான் நேரடியாகவே பாதிக்கப்பட்டவன். நான்சொல்வதில் நம்பிக்கை வைப்பார்கள் என்பதால் அந்தக் கஷ்டத்தைச் சொல்ல

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1969 மார்ச் 5]

எனக்கு உரிமை இருக்கிறது. நேரடியாக நான் அனுப்பித்த கஷ்டத்தைச் சொல்லுகிறேன். அதற்குக்கூட உரிமை கிடையாதா?

*திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் பொதுப்படையாகப் பேசுவதற்கு உரிமை உண்டு என்று சொல்கிறார்கள். கனம் உறுப்பினர் இராமமூர்த்தி அவர்கள் பேசும்பொழுது எனக்கு அவகாசம் கொடுங்கள், ஆளிக்கொண்டு வர கிறேன் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் ஆளீர் கொண்டு வர வேண்டாம், விலாசமாவது சொல்லட்டும் அல்லது பேசாமல் இருக்கட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இது சம்பந்தமாக நான் இன்னொன்றையும் சொல்லிவிடுகிறேன். மீண்டும் இப்பொழுது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அவர் பேசுகிற பேச்சை பிரட்டுகிறார். நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய வாதத்தை மறுக்கவே இல்லை. நெருக்கடி இருக்கிறது. ரொம்ப நெருக்கடி இருக்கிறது. இந்த நெருக்கடியை அரசாங்கம் கண்டிக்கிறது. நாங்கள் எப்படி அதற்கு பொறுப்பாக முடியும்? சட்டியிலே இருந்தால்தான் அகப்பையிலே வரும். உங்களுடைய சர்க்கார், காங்கிரஸ் சர்க்கார், டெல்லியிலே இருக்கிற சர்க்கார், எவ்வளவு கொள்கிறார்களோ அதை நாங்கள் விநியோகிக்கிறோம். (ஆரவாரம்). அங்கேதான் இருக்கிறதே தவிர, இந்த மாநில அரசுக்கு, தமிழக அரசுக்கு என்ன இருக்கிறது? எங்கோ சேர்ந்து எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அங்கிருக்கிற காங்கிரஸ் சர்க்காரை இன்னும் கொடுங்கள், கொடுங்கள் என்று கேட்டால் அவர் பொறுப்பேற்றிருப்பதை நிறைவேற்றியதாகும். ஆனால் கேட்கவில்லை; பரவாயில்லை. ஆனால் பொறுப்பை நாங்கள் தட்டிக் கழிக்க மாட்டோம். நாங்கள்தான் மண்ணெண்ணெய் விநியோகத்திற்கு முழு அதிகாரம் பெற்றவர்கள் என்பதைக்கூட ஒத்துக்கொள்ளுகிறோம். பதுக்கல் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதைக்கூட நாங்கள் ஒத்துக்கொள்ளுகிறோம். பொதுவாகப் பேசுகிறார்கள், பதுக்கலை ஏன் கண்டுபிடிக்கவில்லை. இந்த அரசாங்கம் தன்னுடைய கடமையிலிருந்து தவறியது என்றுகூட சொல்லட்டும், அதைக்கூட வரவேற்கிறோம். அதற்கு இந்த அரசாங்கம் சமாதானம் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவர் பேசுகிற பாணி வேறாக இருக்கிறது. பதுக்கல் இருக்கிறது, அந்த பதுக்கலைக் கண்டுபிடிக்க இந்த அரசாங்கம் பயப்படுகிறது, அதற்கு ஆதரவாக இருக்கிறது என்று சொல்வார்களானால் அது இந்த அரசாங்கத்தின்மீது சுமத்தப்படுகிற பயங்கரமான குற்றச்சாட்டு. ஒன்று வேண்டுமென்றே இந்த அரசாங்கத்திற்கு அபகீர்த்தி ஏற்படுத்துவதற்காக அந்தக் காரியத்தை செய்திருக்கவேண்டும், அல்லது ஆதாரம் இருந்தும் அவர்களுக்கு உடந்தையாக, அந்த பதுக்கல்காரர்களுக்கு உடந்தையாக (ஆரவாரம்) இருக்கவேண்டும். ஆதாரம் இருந்தும் அவர்கள் கண்டுபிடிக்கட்டும் என்பதற்காக மறைக்கவேண்டியதில்லை. ஒரு விவகாரத்தைப்பற்றி மன்றத்திலே சொல்லவேண்டிய கடமை இருக்கின்ற நேரத்திலே சொல்லத் தவறுகிறார்கள் என்பதுதான் பொருளாகும். ஒன்று இதை அவர்கள் வாபஸ் வாங்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால், இதை நம்முடைய உரிமைக் குழுவுக்கு அனுப்பவேண்டிய அவசியம் ஏற்படும். ஆதாரம் இல்லாமல் பேசக்கூடாது. இந்த மன்றத்தினுடைய உரிமைகளை அதனுடைய நியாயமான உரிமைகளை காப்பதற்காக இதை உரிமைக் குழுவிற்கு விட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இதை மீண்டும் தொடர வேண்டாமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த விவகாரத்தினால் நம்முடைய மன்ற உரிமைகள், மரபுகள் ரொம்ப கவலை அளிக்கக்கூடிய நிலையில் போய்விடுமோ என்று அஞ்ச வேண்டி இருக்கிறது. நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் இதிலே ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று நான் மிகுந்த அக்கறையோடு வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம் : சார், இந்தக் கட்டுப்பாடு விநியோகம் இவைகள்தான் பதுக்கலுக்கெல்லாம் காரணம். அதைத்தான் சுதந்திராக எச்சி சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த முறையை காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆண்டபொழுது நடைமுறையிலே வைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

1969 மார்ச் 5]

[திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம்]

அதனால்தான் இந்த விவகாரம் வந்தது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மேலே பழி சுமத்துவது நல்லதல்ல. இந்தப் பிரச்சனைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைப்பதற்கு சபையோர் எல்லோரும் சேர்ந்து ஏகமனதாக முடிவுக்கு வருவதிலே கஷ்டம் இருக்காது. இது என்ன பெரிய பிரிவிலெஜ் இஷ்யூ? இப்படியெல்லாம் போனால் பிரிவிலேஜ் சுமிட்டிக்கே மதிப்பில்லாமல் போகும். இதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. எம். முனுசாமி கௌண்டர் : கெரோசின் விஷயத்தைப் பற்றி விவாதிக்கும்போது உண்மையிலே பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் எதற்காக எழுந்திருக்கிறீர்கள்? பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்? பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன்?

திரு. பி. எம். முனுசாமி கௌண்டர் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று சொன்னால், இந்த சட்டமன்றத்தினுடைய விதிமுறைகளுக்கு முறை கேடாக சட்டமன்றம் நடைபெறுகிறது என்றால், அதை சுட்டிக்காட்டுங்கள். இந்த வகையில் நடைபெறுகிறது என்று, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று சொல்லிக்கொண்டு உறுப்பினர்கள் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களை சொல்வதை நான் அனுமதிக்கமுடியாது. தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்ல உறுப்பினர்கள் அதை வாய்ப்பாக்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்றால், பேரவைத் தலைவர் அனுமதி கொடுத்துவிடுகிறார். ஆகவே அதை வேண்டுமானாலும் கூறிவிடலாம் என்ற கருத்திலே இந்த மன்றத்தினுடைய உறுப்பினர்கள் பேசுவதாகத் தெரிகிறது. அதைப் பற்றி ஒருமுறை நான் சொன்னதற்குக்கூட உறுப்பினர்கள் என்மீது கோபித்துக்கொண்டார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டால், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் அல்ல என்று தெரிந்து கொண்டும் எழுந்து தங்கள் கருத்துக்களை தெரிவிப்பது என்ற முறையை உறுப்பினர்கள் மேற்கொண்டால், அவர்கள்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்பதைப் பற்றி பேரவைத் தலைவர் யோசிக்க வேண்டிய நிலைகூட உருவாகும் என்று சொன்னேன். எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் சொல்லிக்கொள்கிறேன், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று சொல்லிக் கொண்டு எதுவேண்டுமானாலும் பேசப்படுவதை அனுமதிக்க முடியாது. இம்மன்ற விதிமுறைகளிலிருந்து பேரவை மாறி நடந்தால் அதைக் கூறலாம், தங்கள் கருத்துக்களை சொல்ல பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று எழுந்திருப்பதை அனுமதிக்க முடியாது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, மண்ணெண்ணெயைப் பொறுத்த வரையில், கிடைக்கவில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள், விலை அதிகம் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : விலை அதிகம் என்று நான் சொல்லவில்லை, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் சொன்னதாக நீங்கள் சொல்லவேண்டாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. இராமமூர்த்தியிடமிருந்து தெளிவான ஒரு விடை தேவைப்படுகிறது. பதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதன்மீது சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை, அதற்குச் சர்க்கார் துணை போகின்றார்கள் என்பது குற்றச்சாட்டு. அந்தக் குற்றச்சாட்டை திருப்பப் பெறப்படுகிறார்களா அல்லது அந்தக் குற்றச்சாட்டிற்கு ஆதாரம் இருக்கிறது என்றால், அதை நிரூபிக்கப் போகிறீர்களா என்று கேட்கவிரும்புகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : அதற்கு உண்டான பதில் சொல்வேன், அதை நான் சொல்லமுடியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த இரண்டு பொருள் பற்றித் தான் விடை தேவை. அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள் என்பதல்ல விலை ஏறி இருக்கிறது, கிடைக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைப் பற்றி அல்ல.

[பேரவைத் தலைவர்]

[1969 மார்ச் 5]

“பதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதன் மீது சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை, அதற்குத் துணையாக இருக்கிறது” என்ற இந்தக் குற்றச்சாட்டை மீண்டும் வலியுறுத்தப் போகிறீர்களா, திரும்பப் பெறப் போகிறீர்களா? வலியுறுத்துகிறேன் என்றால், ஆதாரம் இன்று இல்லை என்றாலும் நாளைக்காவது கூறுகிறேன் என்றவது கூறுங்கள். அதைக் கூறாமல் பேசுவதாக இருந்தால் தொடர்ந்து பேசுவதற்கு இடம் அளிக்க முடியாது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : நான் அதற்கு விளக்கத்தைச் சொல்லித் தான் பதில் சொல்லமுடியும். குறிப்பிட்டு, ஒரே வார்த்தையில் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்றால், அது என்னால் முடியாது, அது சரியும் அல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இப்படி ஆரம்பத்திலேயே சொல்லி விட்டார்கள். விளக்கத்தைச் சொன்னபிறகுதான் குற்றச்சாட்டை சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்தக் குற்றச்சாட்டைச் சொல்லும்போது அதை ஆதாரத்தோடு நிரூபிக்கப்போகிறீர்களா, அல்லது திரும்பப் பெறப்போகிறீர்களா என்று தலைவர் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். விளக்கம் ஆரம்பத்திலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் பேசிவிட்டபிறகு இவர்களுக்கெல்லாம் பேசுவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது. இடையிலே குறுக்கிட்டுச் சொல்லுகிறார்கள். இவர்கள் ஏதாவது சொல்லவேண்டுமென்று விரும்பினால், அவர் பேசி முடிக்கட்டும், முடிந்தபிறகு பேசட்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மீண்டும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்வதெல்லாம் இந்தப் பேரவையினுடைய அமைதியை காப்பது பேரவைத் தலைவர் ஒருவரால் மட்டும் ஆகிவிடாது. மரபையும் பெருமையையும் காப்பதிலே பேரவைத் தலைவர் அவர்களைக் காட்டிலும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு மிகப் பெரிய பொறுப்பு உண்டு. அதுதான் எனக்குத் தேவை. இந்த அவையிலே இராமமூர்த்தி அவர்கள் பேசிவிட்டார்கள். அவர்களுக்கு இவ்வளவு நேரம் விளக்கமெல்லாம் அளித்தாகிவிட்டது. அவர் கடைசியாக கூறிய குற்றச் சாட்டை வலியுறுத்தப் போகிறீர்களா, அல்லது திரும்பப்பெறப் போகிறீர்களா? இன்றைக்கு இல்லாவிட்டால் நாளை நான் ஆதாரத்தோடு நிரூபிக்கிறேன் என்று சொல்லப் போகிறீர்களா? இதற்குப் பதில் சொல்லி விட்டால் போதும். மறுபடியும் விளக்கம் தேவை இல்லை.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது நான் அமைச்சர் என்று சொன்னவுடனே உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வருகின்றார்கள். அமைச்சர் என்று.....

திரு. செஞ்சி. வெ. முனுசாமி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் : தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் ஒரு முடிவைக் கொண்டு வந்து அதற்குப் பதில் சொல்லவேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கிறீர்கள். அதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டியது உறுப்பினருடைய கடமை. அப்படி பதில் சொல்லத் தவறுவாரானால் அது பேரவைத் தலைவருடைய உத்தரவுக்குக் கீழ்ப்படியாத தன்மையாகும். சட்டப்பேரவை நடைமுறை விதிகள் 85-ன்படி தம்முடைய வாதங்களையோ, பிறருடைய வாதங்களையோ, அலுப்புத் தட்டுமாறு திருப்பித் திருப்பிக் கூறிக் கொண்டிருந்தால் அதை தலைவர் அவர்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதை நான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அதை எனக்கு நினைவுறுத்தத் தேவையில்லை.

1969 மார்ச் 5]

திரு. செஞ்சி வெ. முனுசாமி : நீங்கள் கேட்டதற்குப் பதில் தேவை அதைத் தெரிவிப்பதுதான் இந்த மன்றத்தினுடைய பெருமையைக்கா பாற்றுவதாகும். அந்த பெருமையை அவர் மீறுகின்ற வகையில் நடந்துகொள்ளும் போது அதன் மீது தங்களுக்கு தீர்ப்பை நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, எங்களுடைய தலைவர் சொல்லியபோழுது நம்முடைய வருவாய்த்துறை, நிதித்துறை அமைச்சரவர்கள் பதுக்கல் இருக்கிறது என்பதைக் கூட நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம் என்றார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மீண்டும் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் இந்த முறையிலே பேசுவாரானால், அவருடைய குற்றச்சாட்டை நிரூபித்துக்காட்டுவதற்கான ஆதாரம் அவரிடத்திலே இல்லை என்பதை உறுதி செய்துகொண்டு அவர் மேலும் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளிக்காத நிலையைத் தான் நான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கும். ஆகவே திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களைக் கேட்பது, கண்டசியாக நீங்கள் சாட்டிய குற்றச்சாட்டை நிரூபிக்கிறீர்களா, அல்லது திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறீர்களா? இந்த இரண்டு தவிர வேறு வார்த்தையை அவரிடத்திலே எதிர்பார்க்கவில்லை. வேறு ஏதாவது சொல்வாரானால் இந்தப் பேரவையினுடைய நிகழ்ச்சிகளைத் தடை செய்வதாக அவருடைய போக்கு, அவருடைய பேச்சு இருப்பதாகக் கருதி, அவர் தொடர்ந்து பேசுவதற்கு அனுமதி மறுக்கவேண்டிய நிலைதான் இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : என்னுடைய குற்றச்சாட்டு, இந்த விவாதத்திலே நான் சொன்னதெல்லாம் பேரவைக்குறிப்பிலே பார்த்தாலே தெரியும். It is an inference.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : (மணி அடித்து) இப்பொழுது திரு. முனு ஆதி பேசுவார்.

(திரு. க. இராமமூர்த்தி நின்று கொண்டிருந்தார்.)

திரு. முனு ஆதி : தலைவர் அவர்கள் உத்திரவு கொடுத்தாகிவிட்டது. 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான.....

திரு. க. இராமமூர்த்தி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். அவர்கள் திருப்பித் திருப்பி ரிப்பீட் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்ஸ்டர்க்ட் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற முடிவுக்குத் தாங்கள் வந்துவிட்டீர்கள். (திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் குறுக்கீடு) நான் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரிலே பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். நான் ஒன்றும் மாபுகளின் அடிப்படையிலே பேசவில்லை. தலைவர் அவர்கள் ஒன்று நிரூபியுங்கள், அல்லது திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று தான் சொன்னார்கள். அவர் இரண்டையும் சொல்லவில்லை. சொல்லாமலும் இருக்கவில்லை. சட்டசபைக்கு வெளியிலும் மாமன்றத்து நிகழ்ச்சிகள் போகும். (குறுக்கீடு) என்னுடைய கருத்தை சொல்லி விடுகிறேன். அருள் கூர்ந்தது நீங்கள் இரண்டில் ஒன்று செய்யுங்கள், ஒன்று இதை பிரிவிலெஜ் கமிட்டிக்கு அனுப்புங்கள், அல்லது இன்னும் தாராளமாக இருக்கவேண்டுமென்றால் அந்த பேச்சை “எக்ஸ்பஞ்ச்” பண்ண உடனே உத்திரவிட்டு, நிகழ்ச்சிகளை மேலும் தொடரலாம் என்று மாட்டும் நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால் ஆதார மன்ற குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லி இந்த மன்றத்தினுடைய உரிமைகளை, சலுகைகளை துஷ்பிரயோகம் பண்ணுவதற்கு நாம் இடம் கொடுத்து விடுவோமோ என்ற ஐயம் ஏற்படலாம். அந்த காரணத்தினாலே எக்ஸ்பஞ்ச் புண்ணுங்கள். இல்லாவிட்டால் இதை பிரிவிலெஜ் கமிட்டிக்கு அனுப்புங்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1969 மார்ச் 5]

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: கனம் அங்கத்தினர் அவர்களை குற்றச்சாட்டை நிரூபிக்க முடியுமா என்று நான் கேட்டபொழுது, நாளைக்குக் கொண்டு வந்து ஆதாரத்தோடு நிரூபிக்கிறேன்” என்ற வார்த்தைகளை சட்ட மன்றத்தில் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் முதலில் சொன்ன கருத்தை வலியுறுத்தி நாளைக்கு ஆதாரத்தைத் தெரிவிக்கப் போகிறார்களா, அல்லது எந்தக் காரணத்தினாலோ பயந்துகொண்டு சுற்றிவளைத்துப் பேசுகிறார்களோ என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் சொல்லிய குற்றச்சாட்டை நாளைய தினம் ஆதாரத்தோடு நிரூபிக்கவேண்டும். அதை அங்கத்தினர் அவர்கள் நிலைநிறுத்தப் போகிறார்களா? இல்லையென்றால் தலைவர் அவர்கள் அதை அவர் வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளச் சொல்வதோ அல்லது எக்ஸ்பஞ்ச் செய்வதோ, எப்படி வேண்டுமானாலும் முடிவு செய்யலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் கடைசியாகக் கேட்ட நேரத்தில், எந்தவிதமான முறையிலும் பதில் அளிக்காத நிலை ஏற்பட்டு, தன்னுடைய போக்கிலேயே அங்கத்தினர் போய்க்கொண்டிருந்தால், அவர் கூறிய குற்றச்சாட்டிற்கு ஆதாரம் அவரிடம் இல்லை என்பதை அவரே ஒப்புக்கொண்டுவிட்ட நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது என்று நான் அறிவிக்க வேண்டியிருக்கும் என்று கூறியிருக்கிறேன். அதை அவர் மறுக்கவில்லை. ஆகவே, அவர் கூறிய குற்றச்சாட்டிற்கு அவரிடம் ஆதாரம் இல்லை என்று நான் கூறுகிறேன். இந்த நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் அப்படியே நிகழ்ச்சிக் குறிப்பில் இருந்தால்தான், இந்த மன்றத்திலே உறுப்பினர் அவர்கள் எப்படி நடந்துகொண்டார் என்பதெல்லாம் அதில் இடம் பெற்றிருக்கும். ஆகவே, இதை எக்ஸ்பஞ்ச் பண்ண விரும்பவில்லை. நான் சொன்னதற்கு உறுப்பினர் அவர்கள் திட்டவாட்டமாக, ஒரு முடிவுக்கு வந்து பதில் கூறாத நிலையில், அவர் கூறிய குற்றச்சாட்டிற்கு ஆதாரம் இல்லை என்ற முடிவை அவர் ஏற்றுக்கொண்டு விட்டதாகத் தான் அர்த்தம் என்பதை நான்கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. முனு ஆதி : தலைவர் அவர்களே, தயவு செய்து ஒரு விண்ணப்பத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எங்களுக்குப் பேசுவதற்கு கொடுக்கப்பட்ட நேரத்தை இப்படி வீணாக்குகிறார்களே என்பதைக் கருதி, எங்களுக்குப் பேசுவதற்கு கொஞ்சம் நேரம் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 1969-70-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.....

சில உறுப்பினர்கள் : பாயின்டு ஆப் ஆர்டர்.

திரு. டி. மார்டின் : ஆன் எ பாயின்டு ஆப் ஆர்டர்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் மறுபடியும் சொல்கிறேன். பாயின்டு ஆப் ஆர்டர் என்று எழுந்து, வேறு ஏதாவது பேசுவதாக இருந்தால், நான் வேறுவிதமாக நடந்துகொள்ளவேண்டிய நிலைமை உண்டாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன். திரு. மார்ட்டின் அவர்கள் சட்டம் படித்தவர். பாயின்டு ஆப் ஆர்டர் என்று சொன்னால், சட்டமன்றம் நடைபெறுவதற்கு சில விதிமுறைகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த விதிமுறைகளை நமக்கு நாமே வகுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். சட்டமன்றத்தில் நடக்கக் கூடிய ஒரு நிகழ்ச்சி எந்த விதத்தில் எந்த விதிமுறைக்கு மாறாக நடக்கிறது என்பதை மட்டும் சுட்டிக்காட்டுவதாயிருந்தால், திரு. மார்ட்டின் அவர்கள் பாயின்டு ஆப் ஆர்டர் எழுப்பலாம். கடைசியில், அது பாயின்டு ஆப் ஆர்டர் இல்லாமல் வேறு ஏதாவது பற்றிப் பேசினால், நான் வேறுவிதமாக நடந்துகொள்ள வேண்டிய நிலைமை உண்டாகும்.

திரு. டி. மார்டின் : ஸ்பீக்கர் ஸார், தங்களுடைய பெர்மிஷனோடு கேட்க விரும்புகிறேன். கனம் உறுப்பினர் திரு. முனு ஆதி அவர்கள் பேசும்பொழுது நேரத்தை வீணாக அடித்தார்கள் என்ற அளவில் சொன்

1969 மார்ச் 5]

[திரு. டி. மாந்தன்]

னார்கள். தாங்களும் அவையில் இருக்கிறீர்கள். மற்ற உறுப்பினர்களும் இருக்கிறார்கள். நேரத்தை வீணடித்தார்கள் என்று சொன்னது இந்த அவையை அவமதிப்பதாகாதா என்பது பற்றி தங்கள் ருலிங்கைக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. முனு ஆதி மட்டும் அப்படிச் கூறவில்லை. நானே கூட கூறியிருக்கிறேன். பேரவையின் காலம் அருமையான காலம். அதை வினாக்கள் அடிக்கக்கூடாது என்பது தானே கருத்து. இதில் நான் கூறினேன், அவர் கூறினார் என்று குற்றம் சாட்டுவதற்கு ஒன்றுமில்லை.

திரு. முனு ஆதி: தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து, என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். நாமெல்லாம் இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைப் படித்து ஓரளவுக்கு இன்புற்றாலும், எங்களுடைய வழிகாட்டி அறிஞர் அண்ணாமறைந்துவிட்ட இந்த நேரத்தில், அவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்தி, எங்களுடைய கடைமையை ஆற்றுவதற்கு முன்னே செல்கிறோம். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த நாட்டில் நடமாடும் பல்லைக்கழகமாக இருந்து, இரண்டு ஆண்டு காலம் இந்த நாட்டின் ஆட்சித் தலைவராக இருந்து, ஏழை எளிய மக்களுக்கு நல்லதைச் செய்து, திடீரென்று மறைந்துவிட்டார். அந்த உத்தமருக்கு நாம் செய்யவேண்டிய தலையாய கடமை அறிஞர் அண்ணாவின் நினைவு மண்டபத்தை உருவாக்கவேண்டும், அதில் தமிழ் ரிஸர்ச் சென்டர் என்று தமிழ் ஆராய்ச்சி கூடத்தை உருவாக்கவேண்டும் என்று நான் தங்கள் மூலம் நம்முடைய முதல் வரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வெளிநாடுகளிலிருந்து வருகிற மாணவர்களும், மற்றும் நம் நாட்டில் இருக்கிற தமிழ் அறிஞர்களும் வெளி உலகத்து அறிஞர்களும் நம்முடைய அண்ணா வளர்த்த சமூக, கலை, அரசியல், இலக்கிய பண்பாட்டின் படித்துப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு உதவியாக இருக்கும்பொருட்டு உடனே அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் நினைவு மண்டபத்தை உருவாக்கி, அதிலே தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கழகத்தை அமைக்க வேண்டும் என்று நான் நம்முடைய அரசுக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். எதிர்க் கட்சித் தோழர்கள் நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையை பற்றாக்குறை பட்ஜெட் என்று சொல்லிக்கொண்டார்கள். உண்மையிலேயே பற்றாக்குறை பட்ஜெட் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறோம். ஆனால் உங்களுடைய மத்திய அரசு போட்டிருக்கக்கூடிய பட்ஜெட் பட்டினி பட்டினி. நாங்கள் போட்டிருப்பது பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக இருந்தாலும்.....

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: மத்திய சர்க்கார் போட்டிருக்கிற பட்ஜெட் பட்டினி பட்ஜெட் என்று இந்த அவையிலே மெம்பர் அவர்கள் கூறுவதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறதா என்று தாங்கள் அருள் கூர்ந்து தீர்ப்பு வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பட்டினி பட்ஜெட் என்று சொல்ல வேண்டாம். வேண்டுமானால் வரி போடப்பட்டிருக்கிற பட்ஜெட் என்பதாகக் கூறலாம்.

திரு. முனு ஆதி: தலைவர் அவர்களே, தங்கள் உத்தரவுக்கு நான் கட்டுப்படுகிறேன். எனக்குப் பேசுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது என்ற எண்ணத்தோடு தான் பேசினேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உறுப்பினர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் மற்ற அவைகளின் நிகழ்ச்சிகளைக் குறிப்பிட்டு பேசலாம். ஆனால், அதைத் தாக்கியோ, குற்றம் சாட்டியோ பேசக்கூடாது. வரி போடப்பட்டிருக்கிற பட்ஜெட் என்று அந்தக் கருத்தைவே வேறு வகையில் பேசலாம்.

திரு. முனு ஆதி : மத்திய சர்க்கார் தங்கள் பட்ஜெட்டில் போட்டிருக்கிற வரிகள் மூலம் தமிழகத்திலுள்ளவர்களையும், இந்திய துணைக்கண்டத்திலுள்ளவர்களையும் பட்டினியில் ஆழ்த்திவிட்டது. மத்திய சர்க்கார் ஏழை எளியவர்கள் உபயோகிக்கும் பண்டங்களின் மீது வரி போட்டிருக்கிறது. ஆனால், எங்கள் பட்ஜெட் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக இருந்தாலும், ஏழை எளியவர்களுக்கு நல்லது செய்யும் விதத்தில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(திரு. க. துரைசாமி தலைமை)

உறுப்பினர் ராமமூர்த்தி அவர்கள் பேசும்பொழுது மண்ணெண்ணெய் கிடைக்கவில்லை என்று கூறினார். அந்தப் புண்ணியவான்கள் ஆட்சியில்தான் மண்ணெண்ணெய்க்கு வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. அண்ணா அவர்களை வழிகாட்டியாகக் கொண்ட இந்த அரசு புகுமுக வகுப்பு வரையிலும் இலவசக் கல்வி அளிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. ஏழைகளுக்கு மட்டுமல்ல, எல்லோருக்குமே அறிவு எழக்கூடிய ஏற்றிவைத்திருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் மாதிரி மண்ணெண்ணெய்க்கு வரிப்போட்டு ஏழைக் குடும்பங்களின் விளக்கை அணைக்கவில்லை. உறுப்பினர் அவர்கள் மண்ணெண்ணெய் கிடைக்கவில்லை. பதுக்கல் செய்வதற்கு என்றெல்லாம் சொல்வதில், என்ன நியாயம் இருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை.

புகுமுக வகுப்பில் இலவசக் கல்வி என்ற காரணத்தினால் 7,000 ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. அதே போன்று இங்கே தமிழக அரசு விவசாய பம்பு செட்டுகளுக்கு நல்ல முறையில் மின் இணைப்புத் தந்திருக்கிறது. ஆனால், மத்திய அரசாங்கம் என்ன செய்து? ரூ. 290 கோடிக்கு நோட்டு அடிக்கப் போகிறார்கள். படி அரிசித் திட்டத்தின் மூலம் விலை வாசியைக் குறைக்க நாங்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில், அவர்கள் நோட்டு அச்சடித்து இன்ப்ளேஷன் உண்டாக்கிவருகிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல. தமிழ்நாட்டுப் பிரதிநிதியாக இருப்பவர்கள், எதிர்கட்சியிலுள்ளவர்கள், இதற்காக கண்டனத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்களா? அல்லது இதைப்பற்றி விமர்சனம் செய்தாவது வெளியில் பேசியிருக்கிறார்களா? அல்லது இந்த மன்றத்தில் கூறியிருக்கிறார்களா? என்றால், இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். “உண்மையாக மக்கள் எழுப்புகிற குரல்தான் இங்கே பேசுகிறோம், அரசாங்கத்திலுள்ள குறைபாடுகளை, ஊழல்களை எடுத்துச் சொல்கிறோம், அதற்கு எங்களுக்கு உரிமை உண்டு. ஆட்சியில் உள்ள குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டி பேசுகிறோம் என்றால், குறைகளை திருத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்கின்ற மனப்பான்மையில் தான் பேசுகிறோம்” என்றெல்லாம் பெருந்தன்மையாகப் பேசிக்கொள்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் இப்பொழுது வரி போட்டிருக்கிறார்கள். ரூ. 290 கோடிக்கு நோட்டு அச்சடிக்கப்போகிறார்கள். நாங்கள் இங்கே விலைவாசி ஏற்றத்தைப் கட்டுப்படுத்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அவர்கள் அங்கே விலைவாசிகள் ஏறத்தக்க முறையில் வரிசைப் போட்டு, நோட்டுகளை அச்சடித்து பணப்புழக்கத்தை அதிகப்படுத்துகிறார்கள். அதைப்பற்றி “கண்டிக்கிறோம்” என்று கூறுவதற்கு அவர்களுக்கு தைரியம் இல்லாவிட்டாலும், வருத்தப்படுகிறோம் என்று கூட சொல்லவில்லை.

அடுத்தபடியாக, லாட்டரி சீட்டுகளைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். ராஜஸ்தானத்தில் இருப்பதை விட்டுவிட்டு, மகாராஷ்டிரத்தில் இருப்பதை விட்டு விட்டுப் பேசுகிறார்கள். எனக்கு ஒரு கற்பனை ஆகை தோன்றுகிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களை ராஜஸ்தான மாகாணத்தில் கூப்பிட்டு, “அங்கே லாட்டரிச் சீட்டுகள் அதிகமாக விற்பனையாகவில்லை, நீங்கள் கொஞ்சம் வந்து விளம்பரப்படுத்தவேண்டும்” என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டால் அவர்களுக்கு எவ்வளவு தர்மச்சங்கடமான நிலை ஏற்படும்? அவர்கள் முன்பிருந்த நிலையை மாற்றிக்கொள்ளவேண்டியிருக்கும் என்பதை அவர்கள் நன்றாகப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

1969 மார்ச் 5]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அப்படிச் கூப்பிட்டால், நான் அதை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன்.

திரு. முனு ஆதி : அவர் அப்படிச் சொன்னால், காங்கிரஸ் கட்சியில் வேறுபாடு இருக்கிறது. இரண்டு முனைகள் இருக்கின்றன என்று கருத வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். மேலிடத்தில் ஒரு முடிவு செய்யப்பட்டால், அது கீழ் மட்டம் வரையில் வந்து, அந்த முடிவு ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஜனநாயக முறைப்படி வேறுபட்ட கருத்தைக் கூறுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. பாராளுமன்றத்தில் 25 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். வேண்டுமானால் ஆட்சேபணை செய்து பேசிக் கொள்ளலாம். அதைப் பற்றி எனக்கு ஆட்சேபணை கிடையாது.

திரு. முனு ஆதி : அந்தந்த மாநிலத்திலுள்ள பிரச்சினையைப் பொறுத்துச் சொல்வதற்கு, கண்டிப்பதற்கு உரிமை உண்டு என்ற பரந்த நன்மை ஜனநாயகத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். அப்படியென்றால், சுதந்திரம் தரக் கட்சி மொழிப் பிரச்சினையில், மாநிலங்களுக்கு சுதந்திரம் கொடுத்தபோது, அதைப் பற்றி காங்கிரஸ் கட்சித் தோழர்கள் கிண்டலும், கேலியுமாகப் பேசி இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு ஒரு நிரந்தரமான கொள்கை கிடையாது. இவர்களுக்கு ராஜஸ்தானில் டிக்கட்டு விற்கவேண்டும்! என்றால், அதைப்பற்றி ஆதரிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. இவர்கள் தமிழ்நாடு லாட்டரி சீட்டு நடத்தகிறது என்று கண்டிக்கிறார்கள். அங்கே ஆதரிக்கவும், இங்கே கண்டிக்கவும் வேண்டும். இப்படிப்பட்ட இரண்டுங்கெட்டான் நிலை எங்கள் ஆட்சிக்கும் இல்லை. எங்கள் கட்சிக்கும் இல்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஆமாம், அகில இந்தியாவிலும், இராஜஸ்தானிலும், எங்கிலும் இவர்கள் இருக்கிறார்கள்!

திரு. முனு ஆதி : தமிழகத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கடந்த ஆண்டுகளில் கண்ட பலன்கள் என்ன? ஜனநாயகத்தைப் பெருந்தன்மையோடு பாதுகாத்து வந்திருக்கிறது. அவர்கள் ஆட்சியில் ஒரு பிரச்சினை என்றால், அதைத் தீர்க்க, இன்னொரு காங்கிரஸ் உறுப்பினரோ அல்லது வேறொருவருடைய பின்னால் போனால்தான் அதைத் தீர்க்க முடியும். அந்தக்காலத்தில், போலீசார் தொப்பிக்குள் வைத்துக்கொண்டு தான் “நம் நாடு”, “மூசொலி” போன்ற பத்திரிகைகளைப் படிக்க முடியும். அவ்வளவு ஜனநாயகச் சுதந்திரம். அவ்வளவு உரிமை கொடுத்த அரசு அவர்களுடையது. எங்கள் ஆட்சியில், யார் வேண்டுமானாலும் எதை வேண்டுமானாலும் படித்துக் கொள்ளலாம். “நவ சக்தி” யையும் அவர்கள் பகிர்ங்கமாகப் படிக்கலாம். சர்க்கார் ஊழியர்களும், வேலையில் இருந்துகொண்டே காங்கிரஸ் உறுப்பினர் என்கலாம். அவ்வளவு ஜனநாயக விரிவு மனப்பான்மையை உண்டாக்கியவர்கள் எங்கள் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள். சட்டம், ஒழுங்கு இவற்றை நிலை நாட்டப் பொறுப்பேற்று இருக்கிறவர்கள். ஆனாலும், மதுரையில் நடந்தது என்ன? கொடுத்த சம்மனை வாங்கமாட்டேன் என்று சொல்கிறார் ஒருவர். அந்த ஒரு குற்றத்திற்காகவே நடவடிக்கை எடுத்திருக்க வேண்டும். சம்மனை வாங்கமாட்டேன் என்கிறார். பிறகு கோர்ட்டில் ஆஜராக மாட்டேன் என்கிறார். நீதி மன்றத்தை அவமதிப்போம் என்கிறார். அதற்கெல்லாம் ஒரு வருத்தம் தெரிவித்தார்களா இவர்கள்? அதைப்பற்றி ஒருவார்த்தை சொன்னார்களா? கிடையாது போலீஸ்வானை குண்டர்கள் வழி மறித்து இருக்கிறார்கள். இவ்வளவு பெருந்தன்மைமோடு முதல் அமைச்சர் இருந்தார்களே! குண்டர்கள், ஆட்சிக்கு குந்தம் வினைவிக்க, கேடு வினைவிக்க வேண்டும் என்று நடவடிக்கைகளில் இறங்கியிருக்கிறார்கள். இதை நாம் உணர்வோம். சம்மன் வாங்கமாட்டேன் என்று சொன்ன அப்போதே, சம்மனை நிராகரித்தவுடனேயே அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்திருக்க வேண்டும்.

[1969 மார்ச் 5]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இதிலே, இந்த கேஸ் கோர்ட்டிலே இருக்கக்கூடிய விஷயம். உங்கள் ஈ. வே. ரா. செய்தபோது நடவடிக்கை எடுத்தீர்களா? இது ஒன்றும் புதிது கிடையாது. உங்கள் தந்தை, குரு நாதர், பேசியதெல்லாம் கண்டித்தீர்களா?

திரு. முனு ஆதி : அவர் தங்களோடு பக்கபலமாக இருந்து ஒட்டு சேர்க்கும் போது ஒன்றும் தெரியவில்லை. இங்கே இருக்கும் போது சுட்டிக் காட்டுகிறீர்களாக்கும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பக்க பலம் என்கிறார்கள். அதை நிரூபிக்க வேண்டும்.

திரு. முனு ஆதி : குண்டர்கள் போலீஸ் வானை இடைமறித்து.....

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : குண்டர்கள் தாக்கியிருக்கிறார்கள் என்கிறார்கள். கேஸ் இருக்கும் நிலையில், ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கைவிடப் பட்ட நேரத்தில், இதைப்பற்றிச் சொல்லுகிறார்கள்.

திரு. முனு ஆதி : நான் எதையோ சொல்லுகிறேன். எதிர்க் கட்சி தலைவர் எதையோ எண்ணிக் கொண்டு சொல்லுகிறார்கள். நான் சொல்வது நடுத்தெருவிலே போலீஸ் வண்டியை குண்டர்கள் மறித்திருக்கிறார்களே, அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்கிறேன். இவர்கள் எடுக்க மாட்டார்களா? எங்கள் திரு. ஏ.வி.பி. ஆசைத்தம்பி ஒரு சின்ன புத்தகத்தை எழுதினார் என்று அவருடைய தலை முடியை, உள்ளே என்ன இருக்கிறது என்று முடியை ஆராய்ந்து பார்த்தார்கள் இவர்கள். எங்கள் கிலோர் அவர்களை எங்கோ, இடம் தெரியாமல் வைத்து, பாளையங்கோட்டைச் சிறையில் இருட்டறையில் வைத்தார்கள். இவர்கள் சட்டம், ஒழுங்கு இவற்றை நேர்மையாகச் செய்தார்கள். நாங்கள் தான் செய்யவில்லை?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இப்பொழுது புரிகிறது. எங்களுக்கு கெல்லாம் செய்யப்பட்டது. ஆகவேதான் நாங்கள் இப்பொழுது திட்டமிட்டு ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் இப்படிச் செய்கிறோம் என்று ஒத்துக் கொள்கிறார்கள்.

திரு. முனு ஆதி : எங்கள் வழி அதுவல்ல. எங்கள் அண்ணன் அடித்தாலும் உதைத்தாலும் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள். அடிவாங்கியவன்தான் என் தம்பி” என்று சொன்னவர் எங்கள் அண்ணன். “கம்பையும், கத்தியையும் எடுங்கள்” என்று சொல்பவர்கள் நீங்கள். அடிபட்டுக் கொண்டு வந்தவுனே என் தம்பி என்று பழக்கப்பட்டு, அடிவாங்கும் பாசறையில் வாழ்ந்தவர்கள் நாங்கள். ஆகவே, கோர்ட்டை அவமதிப்போம் என்று சொல்லி, குண்டர்கள் போலீஸ் வண்டியை வழி மறிக்கும் நிலையில், முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லுவேன், இவர்கள் மீது கடும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று.

THIRU T. MARTIN : On a point of order, Speaker Sir, the hon. Member is now referring to an incident which happened yesterday in Madurai. It is the subject matter of court proceedings. Rules 67, (i) and 68 (viii) of the Assembly Rules clearly say that it shall not relate to any matter which is under adjudication by a court of law having jurisdiction in any part of India. The rule specifically says that, when a matter is pending before a court, there should be no discussion on or reference to it. What he speaks is directly hit by the rule. Therefore I want a ruling from the Chair whether the Member should again refer to it..

1969 மார்ச் 5]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்: (திரு. சு. துரைசாமி) மாண்புமிகு உறுப்பினர் கோர்ட்டில் இருக்கும் கேசைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை. போலீஸ் ஜிப்பில் போகும்போது, குண்டர்கள் வழிமறித்து இருக்கிறார்கள் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டாமா என்கிறார். ஆகவே அதில் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் வராது என்று தெரிவிக்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இந்த இன்வில்டெண்ட் பற்றி ஒத்திவைப்பு தீர்மானத்தைத் தள்ளி வைத்த பிறகு அதைப்பற்றிப் பேசலாமா என்பதுதான் பிரச்சினை.

திரு. முனு ஆதி : ஆகவே, இறுதியாக நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது, சட்டம், ஒழுங்கு, நேர்மை, அமைதி என்று சொல்லிக்கொண்டு, தவறுகளுக்குப் பக்க பலமா இருப்பவர்களுக்கு, அது யாராக இருந்தாலும், அவர்கள் மீது கடும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதைத்தான் மக்கள் விரும்புகிறார்கள். கோர்ட் சம்மனை, அவமதிப்பது என்றால், இதற்கெல்லாம் நேரிடையாக கடும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் சட்டம், ஒழுங்கு காப்பாற்றப்படும். அந்த வகையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : சபாநாயகர் அவர்களே, 1969-70-ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் பேரில் என்னுடைய கருத்துகளையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு கிட்டத்தட்ட 19.5 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுந்திருக்கிறது. இதைச் சரிக்கட்ட நாம் நிதி ஆணைக் குழுவின் இறுதி முடிவை எதிர்பார்த்திருக்கிறோம். அது போக, திட்டக் குழுவின் மூலமாக நமக்குக் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கும் அளவு 201 கோடிதான். ஆனால் அதில் நாம் கொடுக்க வேண்டிய கடனுக் காகக் கொடுப்பதைக் கழித்தால் 148 கோடியே கிடைக்கக் கூடிய நிலைதான் இருக்கிறது. நாம் கொடுக்க வேண்டிய கடன் தொகையை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

இந்த நிலையில் மத்திய சர்க்கார் இதற்கு இடம் கொடுப்பார்களா என்பதில் ஐயப்பாடு இருக்கிறது. இந்த நிலையில், முழுமையாக துண்டு விழும் தொகையை எப்படிச் சரிசெய்ய முடியும் என்று கவனிக்க வேண்டும்.

சீன ஆக்ரமிப்பு, பாகிஸ்தான் ஆக்ரமிப்பு போன்ற நேரங்களில், நம் முடைய வரவு-செலவு திட்டம் சிக்கனமாக நடக்கவேண்டும் என்று செயல்பட்டோம். அதன் மூலம், முக்கியமாக நிர்வாகச் செலவை குறைக்க வேண்டிய காரியங்களைச் செய்தோம். நாம் இன்றைக்கு காரசாரமாக பேசுவதை விட நம்முடைய வருங்காலம் ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கும் என்ற நிலையை உணர்ந்து எப்படிச் சிக்கனமாகச் செலவு செய்ய வேண்டுமோ, குறைக்க வேண்டுமோ அந்தவகையில் செய்து, செயல்பட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். உடனடியாக ஒரு எக்ஸ்பர்ட் கமிட்டியைப் போட்டு, இன்ன கொள்கை அடிப்படை என்று வைத்து, இத்தனை சதவிகிதம் செலவைக் குறைக்க வேண்டும், நிர்வாகச் செலவைக் குறைக்க வேண்டும் என்று ஒரு திட்டம் வகுத்து, அந்த வகையில் எக்ஸ்பர்ட் கமிட்டி செயல்பட்டால், இரண்டு மாதத்தில் நாம் சிக்கனத்தைக் காட்டி எந்த வகைகளில் அளவுக்கு மிஞ்சி செலவு செய்கிறோம் என்பதைக் கண்டு குறைத்துக் கொண்டு, அதன் மூலம் எவ்வளவு துண்டு விழுந்திருப்பதைச் சரிக்கட்டலாம் என்றும் கவனிக்கலாம்.

இன்றையதினம் பிளாக்குகளில் பணம் விரயமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. பிளாக்குகளில் உள்ள எல்லா ஜீப்புகளையும் எடுத்துவிட்டால் நலமாக இருக்கும். வருவாயைப் பெருக்குவதற்கு முன், தேவையில்லாத செலவுகளை ஒழித்து சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இப்பொழுது பஸ்போக்குவரத்து நாட்டுமையாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு நல்ல திட்டம் தான். ஆனால் இதில் நமக்குப் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்டம்

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

[1969 மார்ச் 5]

ஏற்பட்டது, ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு கொள்கைக்காக நாம் பட்டினி இருக்கின்ற நேரத்தில், இந்தத் திட்டத்தை மேற்கொண்டும் நடந்த வேண்டுமா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. பல பேர் இதை நடத்தியிருக்கிறார்கள், பலர் லாபத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள். அதை இப்பொழுது ஒருவருடைய தலைமையின்கீழ் நடத்த முற்படும்போது மாதந்தோறும் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இதனால் நம்முடைய மூலதனமே கரைந்துகொண்டு வருகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : உறுப்பினர் அவர்கள் போக்கு வரத்துத் துறையிலே ஏற்படுகின்ற நஷ்டத்தைப் பற்றிக் கூறினார்கள். முன்னால் இருந்த காங்கிரஸ் கட்சியின் கையில் இது இருந்தபொழுது வருடம் ஒன்றுக்கு 60 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. நமது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, பஸ் போக்குவரத்து நாட்டுடமையாக்கப்படுவதைக் குறித்து, அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன என்பதுபற்றி விளக்கிச் சொன்னார்கள். “தனிப்பட்டவர்கள் நடத்துகின்ற போக்குவரத்தை எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்பது நோக்கம் அல்ல. என்ன காரணம் என்றால், பல்கலை அரசாங்கமே நடத்துவதன் மூலம் வரி போடாமல் அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் கிடைக்கக்கூடிய நல்ல திட்டமாக இருக்கும் என்பதற்காகத்தான் இதை அரசு நடத்துகிறது” என்று அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொல்லி நல்ல பாதையை வகுத்துத் தந்தார்கள். அந்தப் பாதையில்தான் இதை அரசு நடத்துகிறது. முன்பு நஷ்டம் 60 லட்சம் என்றிருந்ததை 40 லட்சம், 20 லட்சம் ஆகக் குறைத்துக்கொண்டே வந்து, இந்த ஆண்டு நஷ்டமே இல்லையென்ற முறையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்ற உண்மையை உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்திக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : அமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்திற்கு நன்றி. ஆனாலும், நஷ்டம் ஏற்பட்டுக்கொண்டுதான் வருகிறது. 19½ கோடி ரூபாய் துண்டுலிழும் நேரத்தில் நாம் இவற்றை யெல்லாம் பற்றி யோசிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, வருவாயைப் பெருக்க பல வழிகள் இருக்கின்றன. சாதாரணமாக கமிஷன் கடைகள் ஆங்காங்கே இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் சேஸ்ஸ்டாக்ஸ் வசூல் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது. ரொகுலேட் மார்க்கெட் வைத்து சட்ட விதிகளை அனுசரித்து அமல் நடத்தினால் அதன் மூலமாக சேஸ்ஸ்டாக்ஸ் வசூல் அதிகரிக்கும்.

தவிர, வேளாண்மையைப்பற்றி ஒருசில கருத்துக்களைக் கூறலாம் என்று விரும்புகிறேன். வேளாண்மை வளர்ச்சியடைவதற்கு இறைவைப் பாசனம் அடிப்படை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் அழுத்தத்திருத்தமாக ஏற்றுக்கொள்கிறேன். கிட்டத்தட்ட 1 லட்சம் பம்பு செடுகளுக்கு மின் இணைப்பு வழங்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு நான் பாராட்டுகிறேன். இந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் 1 லட்சம் பம்பு செடுகளுக்குத்தான் மின் இணைப்பு கிடைத்திருக்கிறது. மின்சார போர்டில் போய் கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால் கிட்டத்தட்ட இரண்டு லட்சம் மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றில் ஒரு லட்சம் மனுக்கள் தான் பைசலாகியிருக்கின்றன. ஆகவே, இன்னும் ஒரு லட்சம் மனுக்களுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். போட்ட மனுக்கள் டூராவுக்கும் மின் இணைப்புக் கொடுக்காததால் தான் நாம் எதிர்பார்க்கக்கூடிய முன்னேற்றம் அடைய முடியவில்லை. நாம் பேப்பர் மூலமாகத்தான் வெற்றியடைந்திருக்கிறோமே தவிர, செயல்முறையில் இன்னும் வெற்றியடையவில்லை. விவசாயிகள் ஐந்து வருஷங்களாகக் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த இரண்டு வருஷங்களைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, எத்தனை மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டன? எத்தனை மனுக்கள் முடிவு செய்யப்பட்டன. எத்தனை மனுக்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தால் நீங்களே தெரிந்துகொள்ளலாம்.

1969 மார்ச் 5] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

அடுத்தபடியாக, பூமிக்கடியில் இருக்கும் தண்ணீரை மேலே கொண்டு வருவதற்கான திட்டம் எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நாம் “ரிக்ஸ்” மூலமாக பூமிக்கடியில் இருக்கும் தண்ணீரை மேலே எடுத்து உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம். ஆந்திரா போன்ற செழிப்பான பகுதிகளிலும் “ரிக்ஸ்” கருவிகளை வாங்கி உபயோகிக்கிறார்கள். நம்முடைய அரசும் அதற்காக ஒரு குழுவை நியமித்து, எங்கெங்கே தண்ணீர் இருக்கிறது என்பதைக் கண்டுபிடித்து, ரிக்ஸ் மூலம் தண்ணீரை எடுத்தால் விவசாயத் திற்கு அதிக நன்மை ஏற்படும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

தவிர, மேற்குத் தென்கரையில் மலையிலிருந்து அச்சன்கோவில் ஆறு என்ற ஆறு உற்பத்தியாகி கேரள மாநிலத்தில் பாய்ந்து கடலில் கலக்கிறது. இந்த ஆற்றினால் கேரளாவிற்கு யாதொரு பலனும் இல்லை. இந்த ஆறு கேரள மாநிலத்திற்குச் சொந்தமானது. கேரள மாநிலம் இந்த நதியின் தண்ணீரை நமக்குக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறது. நாம் ராயல்டி மட்டும் தான் கொடுக்கவேண்டும். ஆகவே நமது அரசாங்கம் கேரள மாநிலத்துடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்த ஆரம்பித்தால் கேரள மாநிலம் நமக்குத் தண்ணீர் தர தயாராக இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். நாம் வெறுமனே மத்திய சர்க்காரைக் குறை சொல்லிப் பயன் இல்லை. மத்திய சர்க்காரும் அதிகமான லாபிகளைப் போட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரின் நிதியமைச்சராக உள்ள திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களே, வரி போடும்போது தன் சக அமைச்சர்களைக் கூட கலந்து செய்யவில்லை என்று ஒரு பக்கம் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, மத்திய சர்க்காரிலும் சிக்கல் இருக்கிறது. நாம் அவர்களைக் குறை சொல்லிக்கொண்டிருப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை. நாம் செய்ய வேண்டிய திட்டங்கள் எல்லாம் நம்மிடமே இருக்கின்றன. முதலில் நாம் சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். நாம் அதிகமாக தண்ணீரை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். அச்சன்கோவில் ஆறு போன்றவற்றிற்கு ராயல்டி கொடுப்பதன் மூலம் நமக்கு நிறைய தண்ணீர் கிடைக்கும். நாம் இப்பொழுது பெரியாறு திட்டத்திற்கு ராயல்டி கொடுக்கிறோம்.

தற்போது விவசாயிகளுக்கு நில அடைமான பாங்குகளின் மூலமாகக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. மற்றும் அக்ரோ-இண்டஸ்ட்ரிஸ் கார்ப்பொரேஷன் மூலமாகவும் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அக்ரோ-இண்டஸ்ட்ரிஸ் கார்ப்பொரேஷன் எப்படி செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது? யார் எல்லாம் அதற்கு யோசனை சொல்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்ளலாம் என்றால், சட்டசபையில் அதைப்பற்றிய அறிக்கையே இல்லை. அதனுடைய ரிப்போர்ட் என்ன என்று கூட நமக்குத் தெரியவில்லை. அதனுடைய ரிப்போர்ட் என்ன? அதில் நான் அபிஷய்ஸ் இருக்கிறார்களா என்பதுபற்றிய விவரங்கள் ஒன்றும் தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, அக்ரோ-இண்டஸ்ட்ரிஸ் கார்ப்பொரேஷனில் அதிகாரிகளும் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். நான்-அபிஷய்ஸ் மெம்பர்களும் இருக்கிறார்கள். விவசாயிகளின் சார்பில் காஞ்சிபுரத்தைச் சேர்ந்த திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார் அவர்களும், மாயவரத்தைச் சேர்ந்த திரு. ஜி. ராமச்சந்திரன் அவர்களும் பிரதிநிதிகளாக இருக்கிறார்கள். தொழில் துறை சார்பில் திருச்சியைச் சேர்ந்த திரு. சின்னப்பா அவர்களும், மற்றும் விவசாய டைரக்டர், விவசாய இலாகா காரியதரிசி எல்லாம் அதில் இருக்கிறார்கள்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : அமைச்சர் அவர்களின் வினக்கத்திற்கு நன்றி. அறிக்கை சட்டசபையில் வரவில்லை என்பதுதான் குறை.

அடுத்தபடியாக ஷெட்யூல் பாங்க் அல்லது கமர்ஷியல் பாங்க் மூலமாகவும் அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரிஸ் கார்ப்பொரேஷன் மூலமாகவும் கடன் வாங்கலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இன்று அரசாங்கம் நாண்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 14 திட்டங்களைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். எங்கள் பகுதி கரும்பாலைத் திட்டமும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பதினான்கு திட்டம்

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

[1969 மார்ச் 5]

களுக்கும் சோஷல் கண்டிசனோல் என்ற பேரால் கமர்ஷியல் பாங்க் மூலமாக கடன் வாங்கிக் கொள்ளலாம். அதனால் உடனடியாகக் கிடைக்கக் கூடிய நன்மை உணவு உற்பத்தி பெருவதுதான்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : நில அடைமான வங்கிகளின் மூலமாக, அக்ரோ-இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பொரேஷன் மூலமாக, தனிப்பட்ட பாங்குகளின் மூலமாகக் கடன் கொடுக்க வசதி செய்திருக்கிறார்கள். திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்கு பரோடா பாங்க் மூலமாகக் கடன் கொடுக்க வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. (மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : கனரா பாங்க்) என்னுடைய கவனம் பரோடா பாங்க் என்பது. கனரா பாங்காக இருந்தால் திருத்திக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : கூடுதலாக ஒரு விவரத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் நெல்லை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். நெல்லை மாவட்டத்திற்கு கமர்ஷியல் பாங்க் கடன் கொடுத்து உதவ வேண்டும் என்றபோது இந்த அரசாங்கம் 25 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு உத்தரவாதம் அளித்து-காரண்டி கொடுத்து கடன் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : விளக்கங்களுக்கு நன்றி. நான் ப்ராஜெக்ட்களுக்கு இந்த பாங்குகளின் மூலம் கடன் உதவிபெற வேண்டும் என்றுதான் சொன்னேன். தனிப்பட்டவர்களுக்கு, கம்பெனி களுக்கு இப்போதே கொடுக்கப்படுவதை வரவேற்கிறேன். ப்ராஜெக்டு களுக்கு கடன் வாங்கவேண்டும். இந்தியன் பாங்க் கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறது. 3 கோடி வரை எதிர் பார்க்கலாம், அரசாங்கம் கேட்டால் கொடுக்கத் தயார் என்கிறார்கள். இது பற்றி முதலமைச்சர் அவர்களிடம் கூட கொடுத்திருக்கிறேன். இது பற்றியும் கவனிக்கவேண்டுமென்று என் வேண்டுகோள்.

அடுத்தபடியாக பூச்சி மருந்துக்கு இதுவரை கொடுக்கப்பட்டு வந்த மானியம் 38 சதவீதத்திலிருந்து 30 சதவீதமாகக் குறைக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இப்போதுதான் விவசாயிகள் பூச்சி மருந்தை உபயோகப் படுத்த முன்வந்திருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் மானியத்தைக் குறைத்திருப்பதற்கு வருந்துகிறேன். மேலும், பூச்சி மருந்து தெளிப்பதில் எரியல் ஸ்ப்ரேயர் உபயோகப்படுத்துவதை நான் விரும்பவில்லை. அதனால் நம்முடைய பணம் பூராவும் வடநாட்டு வியாபாரிகளுக்கே போகிறது. கிட்டத்தட்ட தமிழ்நாட்டுப் பணம் 50 லட்சம் ரூபாய் எரியல் ஸ்ப்ரேயர் மூலமாக விரயம் ஆகிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தனிப்பட்ட நான்வைந்து பேர்கள் தான் லாபம் அடைகிறார்கள். இதற்குப் பதிலாக பலர் ஸ்ப்ரேயர்கள் மூலமாக ஆங்காங்கு பூச்சி மருந்து தெளிக்கலாம். எரியல் ஸ்ப்ரேயர் நல்லது அல்ல என்று விவசாய இலாக்காவே எழுதியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : ஆகாய விமானம் மூலம் பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டத்தின் கீழ் பூச்சி மருந்து தெளிப்பதை விவசாயிகள் பரவலாக வரவேற்கிறார்கள். திரு சுப்பையா முதலியார் அவர்களுடைய மாவட்டத்தில் சென்ற ஆண்டே மருந்து தெளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் இப்போதுதான் ஆட்சேபணை தெரிவிக்கிறார்கள். இதற்கு மத்திய அரசாங்க சகாயத் தொகை கிடைக்கிறது. அடுத்து பூச்சி மருந்துக்கு கொடுத்து வந்த மானியத்தை 30 சதவீதமாக ஏன் குறைத் தார்கள் என்றார்கள். "ஆரம்பத்தில் பூச்சி மருந்து தெளிக்க ஐந்து ஆண்டுகாலாக இருக்கட்டும் என்று மத்திய அரசு இத்திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது. இப்போது அதிகமான பேர்கள் தாங்களே பூச்சி மருந்து தெளிக்க முன்வருவதால் இதையே எடுத்துவிடலாம் என்றார்கள். நாங்கள் 35 சதவீதத்தை இவ்வாண்டு 30 சதவீதம் ஆக்குவது, அடுத்து ஆண்டு 25 சதவீதம் ஆக்குவது என்பதாகப் படிப்படியாக 10 சதவீதம் வரை குறைத்து 10 சதவீதமாவது கிடைத்துக்கொண்டிருக்கும்படி செய்யவேண்டும் என முடிவு எடுத்தோம்.

1969 மார்ச் 5]

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : எரியல் ஸ்ப்ரேயர் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. அது சில பகுதிகளுக்குத் தான் பயன்படும். மத்திய சர்க்கார் திட்டம் வகுத்து—எரியல் ஸ்ப்ரேயருக்குத் தான் பணம் கொடுப்போம் என்று சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இந்த இந்தக் கம்பெனிகளுக்குத் தான் கொடுக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் தாக்கீது கிடையாது. கம்பெனிகள் மனுச் செய்துகொள்கிறார்கள். யாருடைய தொகை குறைவாக இருக்கிறதோ, யார் ஒழுங்காக வேலை செய்கிறாரோ அவருக்கு நாம் ஆர்டர் கொடுக்கிறோம். ஒவ்வொரு ஆண்டும் எரியல் ஸ்ப்ரேயர் அதிகரித்து வருகிறதே தவிர குறையவில்லை. என்னுடைய பகுதியில் சில பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார்கள். விஷயத்தை விளக்கியவுடன் அவர்களும் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். இதற்கு விவசாய இலாக்கா எதிர்ப்புத் தெரிவித்ததாகச் சொல்லுவதும் சரியல்ல.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : மாங்கள் அடர்த்தியாக உள்ள பகுதிகளுக்கு இவை பயன்படவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : எங்கே குளம் குட்டை இருக்கிறது, எங்கே மாங்கள் அடர்த்தியாக இருக்கிறது என்று பார்த்து பச்சை, வெள்ளை, சிவப்புக் கொடிகள் கட்டிக்கொண்டு, பச்சை கொடி பகுதியில் இருந்து வெள்ளைக் கொடி பகுதி வரை தெளிக்கிறார்கள். மாங்கள், குட்டைகள் உள்ள பகுதி சிவப்புக்கொடி கட்டுவதனால் அங்கே தெளிப்பதில்லை. விவசாய இலாக்கா தான் இதைச் செய்கிறது. ஆகவே, அவர்கள் எந்த இடத்திலும் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : அதுபற்றிய விவரத்தை நான் நேரம் இல்லாத காரணத்தினால் தனியாகச் சொல்கிறேன். பலர் ஸ்ப்ரேயர்களும் வேண்டும்.

கல்வி சம்பந்தமாக ஒரே ஒருவார்த்தை. பி.யூ.சி. வரை இலவசக் கல்வி அளித்திருப்பது போல “பி-டெக்” கோர்சுக்கும் இலவசக் கல்வி அளிக்க வேண்டும். இல்லை என்றால் பி.யூ.சி. படித்ததுவிட்டு பி-டெக் படிக்கும் படியான நிலைமை வரும். இப்போது இரண்டும் ஒன்றாகவே கருதப்பட்டு, இரண்டு கோர்ஸ் படித்தவர்களும் மேல்படிப்புக்கு அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே பி-டெக் கோர்சுக்கும் இலவசக் கல்வி என்ற முறையை அறிவித்துவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. சு. துரைசாமி) இன்னும் அதிகமான பேர்கள் பேசவேண்டியிருப்பதால் உறுப்பினர்கள் 10 நிமிடத்தில் அவரவர்களுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

***திரு. சி. கோவிந்தராசன் :** தலைவர் அவர்களே, நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பில் மேலும் சில கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று இருக்கிறேன். இது பற்றாக்குறை நிதிநிலை அறிக்கை என்று பலர் பேசுகிறார்கள். பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக இருந்தாலும், உபரி பட்ஜெட்டாக இருந்தாலும் இந்த பட்ஜெட் எந்த அடிப்படையில் கொடுக்கப்படுகிறது? வருமானம் எந்த எந்த வகையில் வருகிறது, செலவினங்கள் எந்த எந்த வகையில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கணக்கில் எடுத்துப் பார்க்க வேண்டும். அதைப் பார்க்காமல் உபரி பட்ஜெட்டாக இருந்தால் மகிழ்ந்துகொள்வது, பற்றாக்குறை பட்ஜெட் என்றால் குறைபட்டே கொள்வது என்பதில் பிரயோசனம் இல்லை. இந்த பட்ஜெட்டில் உள்ள டூன்னேற்றங்கள் என்ன என்று பார்க்க வேண்டும்.

எனக்கு முன் பேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர் இன்னொரு பிரச்சினையையும் எழுப்பினார். மத்திய சர்க்காருடன் மோதுதலை உண்பண்ணைக்கடிய வகையில் இந்த பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்த நிதி அமைச்சர் சில விஷயங்களைச்

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

[1969 மார்ச் 5]

சொல்லியிருக்கிறார் என்றார். நான் கூறுகிறேன். பொதுவாக இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய அரசியல் அமைப்பின் கீழ் மாநில அரசுகள் அனைத்தும் கிட்டத்தட்ட வசூல் செய்கிற பில் கலெக்டர் மாதிரிதான் இருக்கின்றன. பெரும்பாலான வரியினங்கள் மத்திய அரசிடமே இருக்கிறது. வருமான வரியில் இதுவரை நமக்குக் கொடுத்துவந்த 75 சதவிகிதம் போதாது, 87½ சதவிகிதம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்க நமக்கு உரிமையிலையா? எக்ஸைஸ் வரியில் இதுவரை கொடுத்து வந்த 20 சதவிகிதம் போதாது, அதை 40 சதவிகிதம் ஆக உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்க நமக்கு உரிமையிலையா? மத்திய அரசு மாநில அரசுகளுக்கு இன்னும் அதிகமான அளவில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும் என்று கோருவதோ, அப்படி ஒரு தீர்மானத்தை இந்த அவையில் கொண்டுவந்து நிறைவேற்று வதோ எப்படி மோதுதலை உண்டாக்கக் கூடியதாக ஆகும்?

பி.பி.
12-30: நம்முடைய கோரிக்கையையெல்லாம் மத்திய அரசு நிறைவேற்றிவிட்ட நமே, நிறைவேற்றிவிட்டால் பிரச்சினை தீர்ந்துவிட்டது. பிரச்சினை எங்கே வருகிறது? மாநிலங்களுக்குப் போதுமான அளவில் சமமாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்கிறார்களா என்பதுதான் பிரச்சினை. இல்லை. அதன் காரணமாகத் தான் அதிகமான நிதி ஒதுக்கீடு தேவை என்று கேட்கிற நேரத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியினர் அதை ஏதோ மோதலை உண்டாக்கிறார்களே என்று சொல்கிறார்கள். பட்ஜெட் என்று சொன்னால் எந்த எந்த வகையிலே வரி போடுவது, யார் யாருக்கு வரிகள் போடுவது, என்று பார்த்து சமுதாயத்தின் அடிப்படை நிலையை மறந்துவிட்டு அவர்கள் வரி போடுகிறார்கள். சாதாரண மக்களைப் பாதிக்கும் ஏராளமான வரிகளை மத்திய அரசே ஆண்டு தோறும் போட்டு விடுகிறது. இந்த ஆண்டு மத்திய அரசாங்கம் 250 கோடி ரூபாய்க்கு பற்றாக்குறை காட்டியிருக்கிறது. ஏற்கனவே விலைவாசிகள் உயர்ந்துவிட்டன. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் வேறு. இந்த நிலை யிலே 250 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறையை எப்படிச் சரிக்கட்டப் போகிறார்கள்?

நிச்சயமாக நோட்டு அடிப்பதன்மூலம்தான் அவர்கள் சரிக்கட்டப் போகிறார்கள். அந்த நிலைமை மாநிலங்களையும் தமிழ்நாட்டு பொருளாதார நிலையையும் பாதிக்கத்தான் போகிறது. பட்ஜெட் பற்றாக்குறை மட்டுமல்ல, சாதாரணப் பொருள்களுக்கு வரியை போட்டுவிட்டு நோட்டு அடிக்கக் கூடிய திட்டத்தையும் மத்திய அரசினர் வைத்திருக்கிறார்கள். மாநில அரசினுடைய கடமை, இந்தத் தமிழ்நாட்டு மக்களாகிய நாம் நல்ல முறையிலே வாழ வேண்டுமானால், நமக்கு சலுகைகள் வழங்கப்படவேண்டுமானால் நம்முடைய அதிகாரத்தையும் உரிமைகளையும் பயன்படுத்திக்கொள்ளக் கூடிய முறையில் சர்வ கட்சியினரின் ஒத்துழைப்புடன் மத்திய அரசிடமிருந்து அதிக நிதி கேட்டு பெறவேண்டும். இதை மத்திய அரசோடு மோதுதல் என்று கருதக் கூடாது. பேசும்பொழுது இன்னொரு உறுப்பினர் சொன்னார்கள் பச்சைப் புரட்சி வந்திருக்கிறது என்று. தேக்க நிலை இன்னும் நீடிக்கக்கூடிய நிலைமையில் தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

இந்தியா முழுவதும் பஞ்சாலைகளைப் பொறுத்த வரையில் 80 மில்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. தமிழகத்திலே 30 ஆலைகள் மூடப்பட்டு இருக்கின்றன. எஞ்சினியரிங் தொழிற்சாலைகளும் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடையாது கிராமப் புறத்திலே விவசாயிகளுக்கு வேலைகிடையாது. மக்களுக்கு வாங்கும் சக்தி மேலும்மேலும் குறையக்கூடிய நிலைமைதான் மத்திய அரசாங்கத்தின் திட்டத்தின்மூலம் அதனுடைய கொள்கையின் மூலம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பச்சைப் புரட்சி ஏற்பட்டுவிட்டது என்று நாம் நிம்மதியாக இருந்துவிடமுடியாது. மத்திய அரசிடம் பல கோரிக்கைகளை நாம் அலைவரும் நாட்டு மக்களுக்கு நாங்கள் தான் நன்மை செய்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்கிற காங்கிரஸ் கட்சியின் ஆதரவையும் முடியுமானால் பெற்று போராடிப் பெறக்கூடிய பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு 30 பஞ்சாலைகள் தென்னகத்திலே மூடப்பட்டிருக்கின்றன. பஞ்சாலைக்கழகம் என்று அமைக்கப்பட்டு இருப்பதும் அதிலிருந்து 15 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்து சமாளித்துவிடலாம் என்றும் நிதிநிலை அறிக்கையிலே காணப்படுகிறது. நிச்சயமாக நம்முடைய அமைச்சர்

1969 மார்ச் 5]

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

களுக்கும் ஆளுங்கட்சியினருக்கும் தெரியும் மத்திய அரசை நம்பி அவர்கள் இதில் இறங்கமாட்டார்கள், மத்திய அரசை நம்பினால் ஆபத்தில் முடியும் என்பதை அவர்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு பஞ்சாலைக் கார்ப்பரேஷன் ஒன்றைப் போட்டிருக்கிறது. சில மில்களை எடுப்பதற்காக ஒரு திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். இது எப்படி எப்பொழுது நடைபெறப்போகிறது என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் அந்த மில்களை லிக்குவிடேப் பண்ண வைக்கோர்டிலே மனுபோட்டு அவ் வழக்கிலே தீர்ப்பு சொல்வதற்குப் பல ஆண்டுகள் ஆகிவிடும். அதற்குப் பிறகு எடுத்து நடத்தக்கூடிய தகுதியுள்ள மில் தானு என்பதையும்தான் பார்ப்பார்கள். தமிழகத்திலே ஏற்கனவே தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே மத்திய அரசின் திட்டத்தை நம்ப வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்ட் ரெகுலேஷன்ஸ் ஆக்டின்கீழ் அவற்றின் நிர்வாகப் பொறுப்புக்களை நாமே ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். அப்படிச் செய்யக் கூடிய முறையில் இந்த மாநிலத்திலே ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றி மத்திய அரசிடம் நம் முடையை கோரிக்கையை வைக்க வேண்டும், எல்லாக் கட்சியினரும் அதற்கு ஆதரவாக இருப்பார்கள்.

அடுத்தபடியாக, பொதுத் துறையைப் பற்றி ஒரு முக்கியமான விஷயம். சென்ற காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் அவர்கள் பொதுத் துறையை வளர்ப்பதற்கு எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை, சம்பிரதாயத்திற்காக எடுத்துக்கொண்ட சில நடவடிக்கைகளைத் தவிர, தனியார் துறையிலுள்ள சேஷ்சாயி பேப்பர் மில், மேட்ரூரில் அலுமினியம் பேக்டரி போன்றவை களுக்குத் தான் அவர்கள் நிதி உதவிச் செய்தார்கள். அவர்கள் போன பாதையிலேயே நாமும் போகமுடியாது. நாமே அவற்றை எடுத்து நடத்தக் கூடிய நிலைமை வரவேண்டும். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பார்த்தால் அந்த முறையில் வருத்தமான சில விஷயங்கள் இருக்கின்றன. எண்ணூரில் உறைபதனத் தொழிற்சாலைக்காக மாநில அரசு பணம் செலவுடித்து அதை தனியாருக்குக் குத்தகைக்கு விடக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதற்குக் கட்டம் கட்டிப் பணம் செலவுடித்து எல்லா வசதிகளையும் செய்ததற்குப் பிறகு தனியாருக்கு அதை விட்பால் லாபம் அவர்களுக்குத் தான் போகும். எண்ணூரில் அனல் மின்சார நிலையத்திலிருந்து கிடைக்கும் உபபொருள்களை உற்பத்தி செய்கிற பெட்ரோ கெமிகல்ஸ் இண்டஸ்ட்ரியல் உரத் தொழிற்சாலை இவற்றையெல்லாம் தனியார் நடத்தினால் நலம் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது தேவையில்லை, மாநில அரசே அவற்றை ஏற்று நடத்த வேண்டும். மத்திய அரசை நாம் கண்டிக்கின்ற அதே நேரத்திலே மாநில அரசும் தன்னுடைய வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்காக இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை அரசே நடத்த வேண்டும்.

தூத்துக்குடி உரத் தொழிற்சாலைக்கு நாம் பத்துக் கோடியும் தனியார் பத்துகோடி ரூபாயும் கொடுத்தால் அமைக்கலாம் என்று சொல்கிறார்கள். அது தேவையில்லை. முழுப்பணத்தையும் நாமே போட்டு அதை ஏற்று நல்ல முறையிலே நடத்த வேண்டும். அதே மாதிரித்தான் உப்பளமும். இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். கைத்தறித் தொழிலின் அவல நிலையைப் பற்றி ஆளுநர் உரையிலும்சரி, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலும்தான் எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆறு லட்சம் கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் இந்த அரசு வந்தவுடன் குறைகள் தீரும் என்று எண்ணினார்கள். ஆனால் அதற்குப் பதிலாக எந்தவிதமான திட்டமும், அவர்களைப் பற்றிய எந்தவிதமான கொள்கையும் இந்த அரசுக்குக் கைத்தறி சம்பந்தமாக இல்லை. விசைத்தறி புகுத்தப்படுகிறது, பல நெருக்கடிகள் இருக்கின்றன, உள்நாட்டு மார்க்கெட்டு கிடையாது. இந்த நிலையில் இதில் மத்திய அரசை நாம் எதிர்பார்க்கக் கூடாது. விசைத்தறியைப் புகுத்துவதால் பஞ்சாலை நெருக்கடி தீரும் என்ற கருத்து இருக்கிறது. விசைத்தறியில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய துணியும் தேங்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். எனவே மக்களுடைய வாங்கும் சக்தியை அதிகப்படுத்தினால் ஒழிய இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கமுடியாது. (மணியடிக்கப்பட்டது).

[1969 மார்ச் 8]

*திரு. பி. எஸ். மணியன் : தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் 1969-70ஆம் ஆண்டிற்கான நிதி நிதிநிலை அறிக்கையை நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள், அதை வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நம்முடைய வரவு செலவுத் திட்டத்திலே எந்த அளவுக்கு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களிடையே வறியைப் பின்பற்றி புதியவர்கள் போடாத நிலையிலே நல்ல சிறப்பான அம்சங்களை அவர்கள் அளித்திருக்கிறார்கள், என்பதை நினைக்கிற நேரத்திலே அவர்களைப் பாராட்டுவதற்குப் பதிலாக காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் கடுமையாகக் தாக்கிப் பேசியிருக்கிறார்கள், கடந்த பல ஆண்டுகளாக காங்கிரஸ் சர்க்கார் பொறுப்பிலே இருந்த நேரத்திலே புகழக் வகுப்பிலே இலவசக் கல்வி கொடுக்க வேண்டுமென்று பேச்சளவிலே சொல்லிவந்தார்களே தவிர, அந்தச் சிறப்பான காரியத்தை நம்முடைய அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு இந்த ஆண்டு கொண்டு வந்திருப்பது சிறப்பான அம்சமாகும்.

மேலும், பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களுக்குப் புதிய வரிகளைப் போட்டுவிட்டு மத்திய சர்க்கார் காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியாக இருக்கக் கூடிய கட்டத்திலே, அங்கே வரி போட்டதை மறந்து விட்டு அதை மறைக்கக்கூடிய முறையிலே இங்கே, வரி போடாத திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்திருக்கக் கூடிய தமிழ்நாட்டு அரசாங்கத்தைக் காங்கிரஸ்காரர்கள் தாக்கிப் பேசுவது வியப்புக்குரிய, வேதனைக்குரிய காரியமாக இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரில் போடப் பட்டுள்ள வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றி அங்கே இருக்கின்ற காங்கிரஸ் கட்சி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களே கூட வேதனையுடனாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். விவசாயத்திற்குத் தேவையான உரத்திற்குக் கூட வரி கூட்டியிருப்பது கண்டிக்கத்தக்கது என்று பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கக் கூடிய நேரத்திலே வரி போடாத பட்ஜெட்டை ஆதரிக்க வேண்டியதுதான் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இருக்கவேண்டிய கடமை என்று கூடச் சொல்லுவேன். வரி போடாத பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பித்ததன் மூலமாக ஆளும் கட்சியாக இருக்கக் கூடிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குப் பொதுமக்கள் மத்தியில் ஆதரவு பெருகிவிடுமோ என்ற காரணத்திற்காக காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் சட்டமன்றத்திலே கண்டித்துப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இங்கே பேசுகின்ற நேரத்திலே காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், சட்டமும் அமைதியும் குலைந்து விட்டதாகக் கூறி நேற்றைய சம்பவத்தைப் பற்றிப் பேசினார்கள். அது வழக்குமன்றத்தில் இருக்கக் கூடிய காரணத்தால் அதனுள்ளே சென்று விவாதிக்க விரும்பவில்லை. மதிப்பிற்குரிய திரு. சித்தன் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். அதை நான் தெளிவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருக்கக் கூடிய மிகச் சாதாரண உறுப்பினர் மீது வழக்குப் போட்டிருப்பதாக இந்த மன்றத்திலே குறிப்பிட்டார். அதுமாதிரமல்ல காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் ஜாமீன் கேசில் சேர்க்கப் பட்டவர் மிகப் பிரபலமானவர் என்றும் தெரிவித்தார். அனுபவ ரீதியில் நான் அதை உணர்ந்திருக்கிற காரணத்தால் ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். ஜாமீன் கேசில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக சேர்க்கப்பட்டுள்ளவர் மதுரை நகரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் துணைச் செயலாளர் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் கட்சியில் முயல் எதிரியாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ள திரு. நெடுமாறன் என்பவருக்கு இத்தகைய அந்தஸ்து அந்த நகரத்தில் இருக்கிறதா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. மிகச் சாதாரணமானவர் என்று ஒரு கட்சியின் நகர துணைச் செயலாளரைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பேசியிருக்கிறார்கள். இன்னும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர்கள் 1960-ம் ஆண்டில் இருந்து மதுரை நகரத்தில் முக்கிய பொறுப்புக்களை வகித்து வருகிறார். ஒன்றைக்கு முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே ஜாமீன் கேசில் முதல் எதிரியாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் திரு. ராமச்சந்திரன் 1960-ல் மதுரை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பொருளாளராகப் பொறுப்பேற்று இருந்த காலத்தில் அவருடைய வார்டில் ஒரு சாதாரண உறுப்பினராக

1969 மார்ச் 5]

[திரு. பி. எஸ். மணியன்]

அவரால் பதிவு செய்யப்பட்டவரே தற்போது காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் முதல் எதிரியாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர்தான் திரு. நெடுமாரன் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மிகச் சாதாரணமானவர் யார் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான் நான் இதை எடுத்துக் கூறினேன்.

பொதுவாக, இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய நம்முடைய அரசாங்கம் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அடிச்சுவட்டினைப் பின்பற்றி இந்த ஆண்டும் வரி போடாத நிலைமையில், விவசாய அபிவிருத்திக்குச் சிறப்பான திட்டங்களுடன் வரவு செலவுத் திட்டம் தரப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த 20 ஆண்டுகளில் காங்கிரஸ் ஆட்சி விவசாய அபிவிருத்தித் துறையிலே பல சீர்கேடான காரியங்களைச் செய்திருப்பதன் காரணமாகத் தான் இன்றைக்கு முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் போடுகின்ற திட்டங்கள் நல்ல திட்டங்களாக இருந்தாலும் கூட, அமல் நடத்துவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

விவசாய அபிவிருத்திக்கான திட்டங்களைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் இரண்டு அம்சங்களைச் சர்க்கார் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று என்னுடைய பணிவான் ஆலோசனையைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு விளைச்சல் நிலங்களாக இருக்கக் கூடிய நிலங்களிலே சாகுபடியை அதிகப்படுத்தக் கூடிய அளவுக்கு சிறுபாசனத் திட்டங்களை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். ஒருபோக நிலமாக இருப்பதையல்லாமல் இரு போகமாக்கும் முயற்சியில் நம்முடைய அரசாங்கம் நல்ல முறையில் பணிபாற்றியிருக்கிறது. சாதனைகளைச் செய்து வந்திருக்கிறது. 1967-68-ம் ஆண்டில் 22 ஸ்டகத்திற்கும் மேலான நிலத்தை இரு போகமாக ஆக்கியிருக்கிறது. சிறுபாசனத் திட்டங்களை அதிகமான அளவுக்கு அமல்படுத்துவதிலும் அக்கறை செலுத்தி வந்திருக்கிறது. இருந்தாலும் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே இந்தச் சிறுபாசனத் திட்டங்களுக்கு அனுமதி கொடுப்பதைப் பொருட்துறை ஒரு வரைமுறை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வரம்பின்படி ஒரு டன் உணவு உற்பத்தி பெறுவதாக இருந்தால் அதற்கு 3,000 ரூபாய்க்கு மேற்பட்டு செலவு செய்யக் கூடிய திட்டம் வந்தால் அதைத் தள்ளுபடி செய்யக் கூடிய முறையிலே சட்டம் இருந்தது. நம்முடைய அரசாங்கம் இந்தத் திட்டத்தை மாற்றியமைத்து 3,000 ரூபாய் என்றிருப்பதை ஐயாயிரம் அல்லது ஆறாயிரம் ரூபாய் என்ற அளவுக்கு உயர்த்த வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளைப் பணிவோடு சமர்ப்பித்துக் கொள்கிறேன்.

கடன் வழங்கும் முறையில் நில அடமான வங்கியின் மூலமாக நம்முடைய சர்க்கார் வந்த பிறகு நடவடிக்கைகள் துரிதமாக நடைபெற்று வருகின்றன. நில அடமான வங்கிகள் பல மைல் தூரத்திற்கு அப்பால் இருக்கிற காரணத்தால், விவசாயிகள் சுலபமான முறையில் கடன் பெற வசதி இல்லாத நிலை இருக்கிறது. இந்தக் குறையைப் போக்கும் முறையில் ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் ஒரு நில அடமான வங்கியைத் திறக்க முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடன் விண்ணப்பம் செய்யக்கூடிய நேரத்தில் நில அடமான வங்கியிலே சிறிது காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அந்த நேரத்திலே அவர்கள் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுமே, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களையும் அணுகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் குறையைப் போக்கும் முறையில் நில அடமான வங்கிகளில் டைரக்டர்களாக அரசாங்கச் சார்பில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களையும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும் அந்தந்தத் தொகுதிக்கு உட்பட்ட பகுதியில் போட வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளையும் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் பேசிய நேரத்தில் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் துண்டு விழுகிறதே என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலே அந்தத் துண்டு விழக்கூடிய நிலையமாற்றியமைப்பதற்கான சரியான ஆதாரம் இருக்கிறது. அந்த ஆதாரத்தான் லாட்டரிச் சீட்டு என்பதைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். நேற்றையதினம் இங்கே பேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர் மாட்டின் அவர்கள், லாட்டரித் திட்டத்திற்குத் தமிழகத்தில் ஆதரவு குறைந்து விட்டது என்று பேசினார்கள். அவரைத்

[திரு. பி. எஸ். மணியன்]

[1969 மார்ச் 5]

தொடர்ந்து பேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களும் அந்தக் கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். நான் ஒன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஒரு பக்கத்திலே காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் லாட்டிச் சீட்டுகளை வாங்கி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னொரு பக்கத்திலே லாட்டரி தயிழத்திலே நல்ல முறையிலே செயல்படவில்லை என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். சிதம்பரத்தில் ஒரு காங்கிரஸ்காரருக்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் பரிசு விழுந்திருக்கிறது. அந்தப் பரிசைப் பெற்றுக்கொண்ட அவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய திட்டத்தை மனதார வரவேற்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அவருக்கு மாத்திரமல்ல பல பேருக்குப் பத்தாயிரம் ரூபாய் விழுந்திருக்கிறது. ஆயிரம் ரூபாய் விழுந்திருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினருக்கு விழுந்ததைக் காட்டிலும் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு அதிகமாக விழுந்திருக்கிறது என்பது கண்கூடு. இருந்தும் இந்தத்திட்டத்தை வரவேற்கவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். இது அரசியல் நிலையே தவிர வேறு இல்லை. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும், தற்போதைய முதலமைச்சர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களும் தமிழகத்திலே கட்சி வேறுபாடற்ற ஆட்சியை நடத்தி வருகிறார்கள் என்று நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஓரளவுக்கு நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றி வந்திருக்கிறோம். காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்தத் திட்டங்களுக்கு மாற்றுக் கருத்தைத் தெரிவிக்கும் நேரத்தில் சிறிது கவனமாக இருக்க வேண்டும். உதாரணமாக, பரிசுச் சீட்டு ஏஜண்டுகளாக இருக்கக் கூடியவர்கள் பெரும்பாலும் காங்கிரஸ்காரர்கள் தான். அவர்கள் மாதம் 500 ரூபாய், 600 ரூபாய் என்று லாபத்தைப் பெறுகிறார்கள். ஆனால் வெளியே வந்து தவறாகப் பிரசாரம் செய்கிறார்கள். அதை மாற்றுகிற முறையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்காரின் நல்ல திட்டத்தினால் ஆதாயம் வரக்கூடிய ஒன்றை இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் (மணி அடிக்கப்பட்டது.).

* திரு என். துரைபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, 1969-70-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கைமீது நான் என் கருத்துகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உண்மையாகவே இந்த துண்டு விழும் அறிக்கைக்குள் ஒவ்வொரு நுழைந்து பார்த்தால் மறைந்து போன முதல் அமைச்சர் மாண்புமிகு அண்ணா அவர்கள் எங்கள் ஆட்சியில் விஞ்ஞான சோஷலிஸம் பரவும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அந்த நிலையில் ஏதாவது ஒரு அம்சமாவது இத் திட்டத்தில் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அதைக் காணமுடியவில்லை.

ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் புகழுக வகுப்பிற்கு இலவசக் கல்வி அளிக்கப்படுவது பற்றி பெருமையாகப் பேசினார்கள். நானும் அதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் மேல் சபையில் புகழுக வகுப்பிற்கு இலவசக் கல்வி அளிக்கவேண்டும் என்று காங்கிரஸ் மூலம் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை மாண்புமிகு அண்ணா அவர்கள் ஆதரித்தார்களா இல்லையா என்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்தத் திட்டத்தை நாங்கள் கொண்டு வந்தோம், இதற்கு முன்னால் இருந்த காங்கிரஸ் மந்திரிசபை வாயளவில் அதுபற்றி பேசிவந்தார்களே தவிர, ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். பத்தாவது வகுப்பு வரையில் ஜாதிமத பேதமில்லாமல் இலவசக் கல்வி அளிக்கும் திட்டத்தை கர்ம வீரர் காமராஜ் அவர்கள் கொண்டு வந்தார்கள். அதை காங்கிரஸ்காரர்கள் அமல்படுத்தினார்கள். 1967-ம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலில் மக்கள் எங்களுக்கு வாக்களித்து இந்த மன்றத்திற்கு அனுப்புவார்களேயானால், நாங்கள் வந்ததும் கொண்டு வரக்கூடிய திட்டம் புகழுக வகுப்பிற்கு இலவசக் கல்வி அளிக்கும் திட்டமாகும் என்று நாங்கள் மேடைகளில் பறைசாற்றினோம். ஆனால் மக்கள் எங்களை தோற்கடித்து நாங்கள் எதிர்ப்பரிசையில் இன்று இருக்கிறோம். ஆகவே எங்களைப் பார்த்து இவர்கள் கொண்டு வந்தார்கள் என்றால் அதன் பொருள் என்ன? நான் உங்களைப் பார்த்து கேட்கிறேன். இன்று சந்தோஷமாக ஆவாரம் செய்யும் இந்தத்

1969 மார்ச் 5]. [திரு. என். துரைபாண்டியன்]

இடத்தை நீங்கள் வந்தவுடன் ஏன் கொண்டு வரவில்லை என்று. உண்மையாகவே அண்ணா அவர்கள் அதை ஆதரித்தாரா அல்லது அவர் மனப்போது போன பின்புதான் இதைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று நினைத்திருக்கலாம் என்பதை நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நீங்கள் முன்னால் பேசி வந்ததெல்லாம், வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்பதாகும். ஆனால், இன்று தமிழகத்தில் வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்று சொல்லவேண்டிய நிலைதான் இருக்கிறது. இன்று நம் தமிழ்நாட்டை எடுத்துக் கொண்டால் திருநெல்வேலி ஜில்லா, அதிலும் நாங்குநேரி தாலுகா, கன்னியாகுமரி ஜில்லா இவற்றை எடுத்துக்கொண்டால் அதுதான் தென் கோடி. தென் கோடி தேய்கிறது, வடக்கேயுள்ள சென்னையும், இந்த மாவட்டத்திலுள்ள எல்லாப் பகுதிகளும் வாழ்கின்றன. ஏழைகளுக்காக இந்த அரசாங்கம் பாடுபடுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். இன்று காலே கேள்வி நேரத்தின் போது அரிசி போடாத ஊர்களில், அரிசி போடாத கிராமங்களில் மக்கள் என்ன செய்வார்கள் என்று கேட்டதற்கு முன்னால் உணவு அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து நோடியான பதில் கிடைக்கவில்லை. எனது தொகுதியை எடுத்துக் கொண்டால், எனது தாலுகாவை எடுத்துக் கொண்டால் அங்குள்ள சின்னக் கிராமங்களில் ஒரு இடத்திலும் அரிசி கிடைக்கவில்லை. அங்கு ஒரு பகுதியை பஞ்சப் பிரதேசம் என்று இம்மன்றத்தில் பிரகடனம் செய்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் அங்கு குடிக்க தண்ணீர் இல்லை, குளத்தில் நீர் இல்லை, என்று அரசாங்கம் அறிந்த பின்பும் அங்குள்ள மக்களுக்கு அரிசி கொடுக்கவில்லை. அப்படி அங்கு கொடுக்காமல் இங்கு இருப்பவர்களுக்கு படி அரிசித் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நடத்தகிறார்கள். டெல்லி எங்களுக்கு உதவி கொடுக்கவேண்டும், அப்போது நாங்கள் மேலும் அளப்போம் படி அரிசி என்று சொல்கிறார்கள். இங்கு கூட படி அரிசி 2½ ரூபாய் என்று விற்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். இப்படிப்பட்ட அவல நிலை இருக்கிறது. நாங்குநேரி தொகுதியில் மக்கள், கிராம மக்கள் சைக்கிளில் அரிசி கொண்டு போனால் அதையும் பிடிக்கிறார்கள். அதில் போலீஸார் குறுக்கிடுகிறார்கள். அங்குள்ள கலெக்டர் அறிவித்திருக்கிறார், ஐந்து கிலோ அரிசிக்கு மேலாக யாரும் கொண்டு போகக் கூடாது என்று. இங்கு கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். திருச்செந்தூர் தாலுகாவில் தென் பகுதியிலுள்ள எந்தையிடத்திலும் நெல் விளையாது அங்கு உடை மாறும், பனை மாறும் தவிர வேறு எதையும் அங்கு காணமுடியாது. குலசேகரப் பட்டணம் என்ற ஊர் இருக்கிறது. அங்கிருந்து அரிசி விளையக்கூடிய இடத்திற்கு வரவேண்டுமென்றால் 30, 40 மைல்கள் கடந்து வரவேண்டியிருக்கிறது. இவ்வளவு தூரம் சென்றும் ஐந்து கிலோவிற்கு மேல் கொண்டு வரக்கூடாது என்று சொன்னால், அப்படி ஒரு சட்டம் இருக்குமானால் இந்த சர்க்காரை ஜனநாயக சர்க்கார் என்று சொல்வதா அல்லது ஏழைகளின் சர்க்கார் என்று சொல்வதா அல்லது பட்டணத்தில் இருப்பவர்களை வாழ்விக்க வகை செய்கிற சர்க்கார் என்று சொல்வதா என்று வேதனையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதே நிலைமையில் போகுமானால் கிராமத்திலுள்ள மக்கள் அந்த மண்ணில் வாழ்கிறவர்கள் மண்ணைத் தவிர புல்லைக் கூட காண முடியாத நிலையில் இருப்பவர்கள் மண்ணைத் தான் சாப்பிட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி : ஆன் எ பாயன்ட் ஆஃப் க்ளாஸிஃபிகேஷன். நாற்பது மைல் தூரத்திலிருந்து கொண்டு வரமுடியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இந்த நிலை இந்த அரசு வந்து ஏற்படுத்தியதா? இதற்கு முந்திய அரசாங்கமே இந்த சட்ட திட்டங்களையெல்லாம் வைத்திருந்ததா?

திரு. என். துரைபாண்டியன் : உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரைப்படி அரிசி போட வக்கற்ற சர்க்காராகாங்கிரஸ் சர்க்கார் என்று சொன்னார்கள். எந்தெந்த மூலை முக்கு

[திரு. என். துரைபாண்டியன்]

[1969 மார்ச் 5]

களில் மனித வர்க்கம் இருந்ததோ அங்கெல்லாம் அரை படி அரிதியாவது அளந்தார்கள். காங்கிரஸ் சர்க்கார். இப்போதுள்ள சர்க்கார் பட்டணத்துக்கு மட்டும் படி அளக்கிறது. வேறு எந்த இடத்தையும் இந்த சர்க்கார் கண் திறந்து பார்க்கவில்லை. குறிப்பாக உடை மரமும், பனை மரமும் மட்டும் வளரக்கூடிய இடங்களிலுள்ள மக்களை ஏற்றெடுத்துப் பார்க்காமல் இருக்கிறது இந்த சர்க்கார் என்று நான் குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகிறேன்.

நமது விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் திருநெல்வேலிக்கு வந்திருந்த போது, அங்கு கருத்தரங்கு நடத்தியபோது நான் அந்தக் கூட்டத்தில் சொன்னேன். நாங்குனேரி தாலுகாவிலுள்ள குடமாடி அணை, பச்சையாறு அணை இவற்றை செப்பணிட்டு அந்த அணைகளைக் கட்டினால் நாங்குனேரி தாலுகாவில் நல்ல விளைச்சல் ஏற்பட்டு திருநெல்வேலி ஜில்லாவே ஒரு உபரி ஜில்லாவாக ஆகுமென்று சொன்னேன். இன்று முதல் அமைச்சராக இருக்கிற அன்புக்குரிய மாண்புமிகு திரு. கருணாநிதி அவர்கள் அதை ஒத்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்க்கும் போது அதுபற்றி ஒன்றும் காணோம். அதுகுறித்து எந்தவிதமான ஏற்பாடும் செய்யப்படவில்லை என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழில் வளம் எங்கிருக்கிறது என்றால் அதுவும் பட்டணத்தைச் சுற்றித்தான் இருக்கிறது. கிராமப்புறங்களில் எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு எவ்வளவோ செய்வதாகச் சொன்னார்கள். எனது மாவட்டத்தைச் சார்ந்தவர் நல்லமுறையில் பேசினார்கள். உண்மையாகவே ஏழை விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதக் கடன்களும் கிடைப்பதில்லை. நிலபிழை ஏழைகளுக்கு ஐந்து ஏக்கர் நீங்கள் பட்டா வழங்குகிறீர்கள். அந்த நிலத்தைப் பயன்படுத்தி, ஒரு கிணறு அடிக்க, பம்பு செட் வைக்க அவர்கள் கடன் கேட்பார்களேயானால், அந்த நிலத்தின் மதிப்பு என்ன என்று கேட்கிறார்கள். நீங்கள் தர்க்காசு பூம், புறம்போக்கு நிலத்தைத்தான் கொடுக்கிறீர்கள். இந்த நிலையில் அவர்கள் என்ன செய்வார்கள் என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது.) அடுத்தபடியாக அராஜகம் பற்றிப் பேசினார்கள்.

மாண்புமிகு திரு சி. பா. ஆதித்தனார் : ஒரு விளக்கம். உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகிறபோது நாங்குனேரி தாலுக்கா புறக்கணிக்கப்பட்டதாக சொல்லிக்கொண்டு வந்தார்கள். அவர்களை நான் கேட்க விரும்புகிறேன், இப்போது பட்டணத்தால் என்ற கால்வாய் வெட்டி முடிக்கப்பட்டு ஜன்மாதம் தண்ணீர் விட ஏற்பாடாகியிருக்கிறது. அது நாங்குனேரி தாலுகா விரா அல்லது வேறு இடத்திலா?

திரு. என். துரைபாண்டியன் : அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி. நான் குறிப்பிட்டது நாங்குனேரி தாலுகா என்றல்ல, என் தொகுதி கண்டிப்பாக புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது ராதாபுரம் தொகுதியில் வருகிறது. அடுத்தபடியாக, அராஜகம் பற்றி ஒரு வார்த்தை. சப்-இன்ஸ்பெக்டர்..... (மணி அடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. க. துரைசாமி) உறுப்பினர்கள், மணியடித்தவுடன் தங்கள் பேச்சை முடித்துக்கொண்டால் முறைபாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் இன்னும் நிறையப் பேசப் பேசுவிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே அறிவித்திருக்கிறபடி 10 நிமிடங்களுக்குள் முடித்து விட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம் : பாயிண்ட் ஆர்டர் ஆர்டர் சார். தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர்கள் பேசும்பொழுது, பட்டணத்திற்குத்தான் படி அரிசி அளிக்கிறார்கள், கிராமங்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன என்று சொன்னார்கள். பேரூர் பஞ்சாயத்து யூனியனிலே உள்ள அத்தனை கிராமங்களுக்கும் படியரிசி போடப்படுகிறது என்பதை உணர்ந்து சொல்கிறார்கள்? அல்லது உணராமல் சொல்கிறார்களா?

1969 மார்ச் 5]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. துரைசாமி) : இதில் பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் எதுவும் இல்லை. அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் அவர்கள்.

***திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் :** தலைவரவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கும்பொழுது, மத்திய அரசும், மாநில அரசும் வகுத்திருக்கின்ற நிதிநிலை அறிக்கைகளை ஒத்துப் பார்க்கும்பொழுது, உண்மையிலேயே மத்திய சர்க்கார் மக்களுக்குக் கொடுத்திருக்கின்ற கஷ்டத்தோடு ஒத்துப் பார்க்கும்பொழுது இது 100 மடங்கு நன்றாக இருக்கிறது என்றே மனதாரச் சொல்லுகிறேன். ஆனாலும், நாங்கள் தோழமைக் கட்சியாக இருக்கின்ற முறையிலும், இன்னும் கொஞ்சம் நன்றாக இருக்க வேண்டுமென்ற முறையிலும் எங்கள் மனத்திற்குப்பட்ட சில அவசியமான கருத்துக்களையும், குறைகளையும் சொல்லவதிலே ஒன்றும் தவறு இல்லை என்று கருதி சொல்லத் துவங்குகின்றேன்.

எப்பொழுதானாலும், எந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே வரவு-செலவுத் திட்டத்தை வகுப்பதானாலும், வருவாய்க்கு ஏற்ற முறையிலேதான் இருக்க வேண்டும். வருவாய்க்கு மிஞ்சிப்போனால் “ஆன முதலில் அதிகம் செலவானால்” என்னும் செய்யுளில் இருக்கும் அத்தனையும் அனுபவிக் வேண்டும். இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இதுவும் “ஆன முதலில் அதிகம்தான்”. ஆனால், மத்திய சர்க்காரோடு பார்க்கும்பொழுது இது கொஞ்சம் குறைவுதான் எனினும், இந்தக் குறைவும்கூட இல்லாமல் தான் இருக்க வேண்டுமென்று நான் மிகமிகப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : திரு. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் அவர்கள் இந்தப் பாட்டை முழுமையும் சொல்வது நல்லது.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : அந்தப் பாட்டை முழுமையாகவே சொல்லிவிடுகிறேன்.

“ஆனமுதலில் அதிகம் செலவானால்
மானமிழிந்து மதிசெட்டுப்போனதிசை
எல்லோர்க்கும் கள்ளையி ஏழ்பிறப்பும் தியனய்
நல்லார்க்கும் பொல்லனும் நாடு”

என்பது. அந்த முறையிலே மத்திய அரசு பட்ஜெட் இருந்தாலும், அதில் ஒரு சிறிதளவு பங்கு மாநில அரசுக்கு இருந்தாலும், அந்தச் சிறிதளவு கூட மாநில அரசு பட்ஜெட்டில் இருக்கக்கூடாது. அந்தத் துறையிலே போகக்கூடாது என்பதற்குச் சில எடுத்துக்காட்டுகளைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இங்கே சுமார் 16½ கோடிக்கு பற்றாக்குறைபாக இருக்கிறது. இதை எப்படி பின்னாலே சரிக்கட்டுவது என்று பார்த்தால், சென்ற முறைகளைப் போல இடையிடையே வரிகளைப் புகுத்த வேண்டிய நிலை வரும். அதுவும் தவறாகத்தான் இருக்கும். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், “தொழில் துறையில் காணும் மந்த நிலை காரணமாக விற்பனை வரி போன்ற தலைப்புக்களின்கீழ் வரவினைத் தற்காலிகமாகக்” குறைந்திருக்கிறது என்று. நாட்டினுடைய செலாவணி குறையக் குறைய வருவாயும் குறைந்துகொண்டுதான் வரும். எதிர்பார்க்கும் வருவாய் குறையும். பற்றாக்குறை வளர்ந்து மக்களைப் பாதிக்காமல் இருக்க முடியாது. பட்ஜெட்டில் வரி போடவில்லை என்று சொன்னால், மேற்கொண்டும் வரியைப் போடாமல் இருக்கக் கூடிய வழியில் இருக்க வேண்டும்.

மத்திய அரசும், மாநில அரசும் குடியானவர்களுக்கு உதவி செய்வதிலே போட்டி போட்டுக்கொண்டு கஷ்டங்களையும், தொல்லைகளையும் கொடுக்கின்றனர். அதிலும் மத்திய சர்க்காரின் தொல்லை அதிகம்தான். மாநில அரசாங்கத்தினுடைய தொல்லையாவது கொஞ்சம் குறைக்கவேண்டு

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்]

[1969 மார்ச் 5]

மென்றுதான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இப்பொழுது போடப்பட்டிருக்கும் வரியில் உரத்திற்கு ஏராளமான வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. பம்பு செட்டுக்கும் அதிக வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த வரியோடு மேலும் அவர்கள் புகுத்திய கலால் வரி மேல் விற்பனை வரியை மாநில அரசு புகுத்தியிருக்கிறது. அவர்களெல்லாம் ஏழை எளிய மக்கள், அவர்களுக்குச் சிறிய அளவிலே போடுவதைக்கூடக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, படி அரிசி போடுவதற்காக கிட்டத்தட்ட எட்டே முக்கால் கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உண்பவர்கள், அதிலும் நகரத் திலேயிருந்து கொண்டு அதிக வருவாய் பெறக்கூடியவர்கள், அவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை கொடுக்கப்படுகிறது. குடியானவர்கள் இது வரையிலே எத்தனையோ தொல்லைகளை அனுபவித்திருக்கிறார்கள். சுருக்கமாகச் சொன்னால் இந்தக் கட்டுப்பாடு புகுத்தப்படுவதற்கு முன்னாலே என்று நினைக்கிறேன். இந்த நெல்லுக்கு நிர்ணயம் செய்யப்படும் விலை அன்றிருக்கும் விலையைக் காட்டிலும் உரத்திற்கு 50 சதம், 70 சத விகிதம் கூடியிருக்கிறது. அவ்வளவு கூடியிருந்தும் கூட உரிய விலை தானியத்துக்கு கொடுக்கப்படுவதில்லை. தானியத்தின் விலை உயர்ந்ததற்கும் பதில் இல்லை. எனவே, அவர்களுக்குக் கட்டுப்படியாகக்கூடிய விலையில், அவர்களும் மக்களாகவே வாழ்ந்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க ஆவலைக் கொடுக்கின்ற முறையில் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இல்லையென்றால் அது ஆபத்தில் கொண்டுபோய் விட்டு விடும் என்று எச்சரித்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கோர்ட்டிலேயெல்லாம் கூட தானியத்தின் விலை போதாது என்று தீர்ப்பு அளித்திருக்கும்பொழுது, இருக்கும் நிலையை அறிந்து அவர்களுக்குத் தானியத்திற்கான விலை கொடுப்பதற்கு முன்வரவேண்டும். உண்பவர்களுக்குக் கொடுத்தால் மட்டும் போதாது, உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கும் ஊக்கம் கொடுப்பதுதான் சிறந்தது.

பஞ்சாலேத் தொழில்களைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய அரசு ஓரளவுக்குச் சகாயம் செய்ததாகக் காட்டியிருக்கிறார்கள். உண்மைதான். ஆனால், அதைப்பற்றி விமர்சனம் செய்தால் நேரம் போய்விடும். கலால் வரியிலே சாதகம் செய்திருக்கும்பொழுது மாநில அரசும் அதற்குத் துணையாக, ஏற்கெனவே சொன்ன மாதிரி விற்பனை வரியில், மின்சார வரியிலே வரக்கூடிய வருவாயைக் குறைத்து அதற்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இந்தத் துறையிலே, தமிழகத்திலே பல மில்களை நடத்த முடியாமல் நஷ்டத்தில் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. நான் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். இப்பொழுதும் கூட சொல்லுகிறேன், மாதிரிக்காக ஒரு சிறு மில்லை நடத்தும் பொறுப்பை என்னிடத்தில் ஒப்படைப்பார்கள். நஷ்டம் இல்லாமல், நடத்த முடியும் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக நடத்துவதற்கு ஒப்புவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டேன். ஆனால் அது அவர்கள் காதில் படவில்லை, காரணம் விளங்கவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : உறுப்பினரவர்கள் மூடப் பட்டுக் கிடக்கும் மில் எதையாவது எடுத்து நடத்த முன்வருகிறார்களா? அதுபற்றி அவர்கள் கருத்து என்ன என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்லும் படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : மூடப்பட்ட ஒரு சிறிய மில்லை நான் நடத்திக் கட்டுகிறேன் என்று கலெக்டர் அவர்களிடத்தில் 4 மாதங்களுக்கு முன் எழுதிக்கொடுத்திருந்தேன். அதற்கு, அவர்கள் தொழிலாளர் தலைவர்களிடத்திலும், அரசாங்கத்திடமும் கலந்துகொண்டு பதில் சொல்வதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் அதற்குப் பதிலில்லை. கடைசியாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் இல்லாமல் அந்த மில்லை நடத்திக் கட்டுகிறேன், அதில் நஷ்டம் ஏதாவது வந்தால் நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன், லாபம் வந்தால் அது

1969 மார்ச் 5]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி]

தொழிலாளர்களுக்கும் முதல் போட்டவர்களுக்கும் எனக்கும் இருக்கடும் என்று எழுதிக்கொடுத்து இருக்கிறேன். அப்படி நடத்தத் தயார் என்றும், இது வெறும் வார்த்தைகள் அல்ல என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஸ் சர்வீஸைப் பொறுத்தவரையில், இது வேண்டாம் என்று, உண்மையிலேயே ஆரம்பத்திலிருந்து சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். இந்தத் துறையிலே மக்களுடைய பணத்தைப் போட வேண்டாம். அப்படிப் போடுவது “விழலுக்கு இறைத்த நீராகத்” தான் போகும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அந்தக் கொள்கைகளைப் புகுத்து, நாங்கள் வரிபோடாமல், தொழில் நடத்தி அதைக்கொண்டு ஆட்சியை நடத்திவிடுவோம் என்பது அனுபவத்திற்குப் பொருந்தாத சொல். பஸ் சர்வீஸிலே நஷ்டம் இருக்கின்றதைக் குறைத்துக்கொண்டு வரப்படுகிறது என்று சற்று முன் கூட அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். நான் நிச்சயமாகச் சொல்லுகிறேன், நீங்கள் அதை நஷ்டமில்லாமல் நடத்த முடியாது. ஏதோ கணக்குகளைக் காட்டலாமே தவிர, உண்மையாக அந்த சர்வீஸை நஷ்டமில்லாமல் நடத்த முடியாது என்று உறுதியாகச் சொல்கிறேன். தனியார் நடத்துகின்ற முறையோடு ஒத்துப்பார்த்தால் இன்றிருக்கும் கஷ்டம் சகிக்க முடியாது. கோவையிலிருந்து சென்னைக்கோ, மற்ற இடங்களுக்கோ அரசு பஸ்ஸில் போகவேண்டுமென்றால், பஸ்ஸைக் கண்டால்தான் டிக்கெட் கொடுக்கிறார்கள். பஸ் வரும் என்பது நிச்சயமில்லை. அந்த அளவுக்கு இருப்பதை இந்தப் பஸ் போக்குவரத்தில் ஏறிப்போகிறவர்களை விசாரித்தால் தெரியும். இந்தத் துறையை லாபகரமாக நடத்தவே முடியாது. கணக்கிலே வேண்டுமானாலும் எப்படி வேண்டுமானாலும் காட்டலாம். ஆனால் “அரசு-தொழில் நடத்தினால் ஆண்டியாகும்” என்ற பழமொழியை மாற்ற முடியாது. எனவே, கட்சி, கொள்கை என்ற வாதத்தை வைத்துக்கொண்டால் நாடு நாசமாகும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது). இடையிலே சில குறுக்கீடுகள் இருந்ததால் இன்னும் இரண்டு, மூன்று நிமிஷங்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எனது தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், அவிண்சி தொகுதியைப் பொறுத்தவரையிலும் இதில் ஒன்றும் சேர்க்கவில்லை. எங்கள் பகுதி இன்றியமையாத பகுதி 7 ஏக்கருக்கும் 10 ஏக்கருக்கும் இடையிலுள்ள பகுதிகளில் ஒரு லட்சம் ரூபாய் வரை கொடுத்து, கிணறு வெட்டி, பல நூற்றுக்கணக்கான அடி குழிபோட்டும் காய்ந்துபோய் கிடக்கிறது. அங்குள்ளவர்கள் நல்ல ஊழியர்கள். அவர்கள் உழைத்து, பருத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்கி நல்ல அன்னியச் செலாவணி கிடைக்கக்கூடிய இடத்தில் அதையும் நஷ்டப்படுத்தாமல், மின்சாரத் துறையும் நல்ல லாபகரமாக இயங்க வாய்ப்புக்கொடுத்து அந்தப் பகுதி மக்கள் பிழைக்கக் கூடிய திட்டத்தையும் சேர்க்க வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களை மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, நான் ஏற்கனவே பல தடவைகள் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த லாட்டரி சீட்டைப் பொறுத்தமட்டிலும் நான் நிச்சயமாகச் சொல்லிக் கொள்கிறேன், தயவுசெய்து நீங்கள் இதை விட்டுவிடுவது நல்லது என்று. ஏற்கனவே, அரசாங்கத்திற்கு அதில் வருவாய் குறைந்திருக்கிறது என்பது உங்களுக்கே தெரியும். இன்னும் கொஞ்சம் போனால் அதிகாரிகளை வைத்து, வற்புறுத்தி என்னைப்போன்ற சாதாரண விவசாயக் குடியானவர்களை, தொழிலாளர்களை, அத்தனை பேரையும் பிடித்து, வற்புறுத்தி கசக்கிப்பிழிய வேண்டியவரும் என்பதை நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நிச்சயமாக அது இருப்பது ஆபத்தான, நாட்டை நாசக்கரத்திலே கொண்டுவரக்கூடியது. அந்தத் துறையிலே சம்பாதிக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்த்தால் பெரும்பாலான தொழில்கள் எல்லாம் வேண்டுமென்று எதிர்பார்த்தால் பெரும்பாலான தொழில்கள் எல்லாம் நசித்து, அரசாங்கத்திற்கு வருகிற வருவாய் குறையும் என்று மிகவும் பணிவோடு தெரிவித்து, எனக்குக் கொடுத்த நேரத்தில் முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[1969 மார்ச் 5]

* திரு. பெ. சௌந்திரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது எனக்கும் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்கு முதற்கண் என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்து, மறைந்த மாமேதை, எங்களுடைய ஒப்பற்ற தலைவர், இந்த நாட்டின் முதல்வர், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு என்னுடைய ஆழ்ந்த இரங்கலையும் என்னுடைய தொகுதி மக்களின் வருத்தத்தையும் தெரிவித்து என்னுடைய உரையைத் தொடங்குகிறேன்.

இந்த மாமன்றத்தில் வரவு-செலவு திட்டத்தின் மீது உரையைத் துவங்கிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர் காகிராமன் அவர்களும், அவரைத் தொடர்ந்து பேசிய உறுப்பினர் மார்டின், இராமமூர்த்தி போன்ற வழக்கறிஞர்களும் நல்ல பல கருத்துக்களையும் நல்ல பல மறுப்புக்களையும் எடுத்துரைப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். வழக்கறிஞர்கள் திறம்பட வாதாடுவார்கள் என்று தான் எண்ணினேன். ஆனால் அவர்கள் பேசினார்களே தவிர, வாதம் புரியவில்லை. அவர்களுக்கும் அவர்கள் கூறிய கருத்துக்கும் இந்த மாமன்றத்தின் முன் மறுப்பு கூறுவது என்னுடைய கடமையாகும். முதலாவதாக, இன்று பேசிய மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் இராமமூர்த்தி அவர்களுக்கு நான் கூறிக்கொள்வது, அவர் தமிழக அரசின் மூன்று பட்ஜெட்டைப் பற்றி குறிப்பிட்டபோது டாக்டர் ஜான்சன் இலண்டனிலே பேசியபோழுது எழுந்த “ஐ கன்சீவ், ஐ கன்சீவ், ஐ கன்சீவ்”, என்று மூன்று முறை சொன்னதாகவும் தலைமை வகித்த அம்மையார் எழுந்த, “ஜான்சன் மூன்று முறை கன்சீவ் என்றார், ஆனால் எதுவும் பிறக்கவில்லை”, என்று குறிப்பிட்டதாகவும் சொன்னார். நான் இந்த மன்றத்திற்கும் அந்த உறுப்பினருக்கும் சொல்ல விரும்புகிறேன், அந்த அம்மையாரும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் இராமமூர்த்தியும் தவறாகச் சொன்னார் என்று நான் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன். ஜான்சன் உண்மையிலே அதைத் தவறாகச் சொன்னார் என்று நான் மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை).

ஜான்சன் “ஐ கன்சீவ்” என்று சொன்னதற்குப் பதிலாக, அந்த அம்மையாரையும் சேர்த்து, “வி கன்சீவ்” என்று சொல்லி யிருந்தால் அந்த இடத்திலே குழந்தை பிறக்காவிட்டாலும் இன்னும் பல மாதங்களுக்குப் பிறகாவது குழந்தை பிறந்திருக்கும். அதே போல் மாண்புமிகு உறுப்பினர் எங்களுடைய மூன்று ஆண்டுகால வரவு-செலவு திட்டங்களை இந்த மாமன்றத்திலே படிக்காவிட்டாலும் தனியாக உட்கார்ந்து அதை மீண்டும் பலமுறை படித்துப் பார்த்தால், இந்தத் திட்டத்தில், இந்த நாட்டிற்கு, எந்த அளவிற்கு நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது நன்றாகத் தெரியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் விவாதத்தை தொடங்கி வைத்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் காகிராமன் அவர்கள், “வரவு-செலவு அறிக்கையில் திட்டக் குழுவுக்கு ஆலோசனை, மத்திய அரசுக்கு ஆலோசனை, மத்திய மாநில உறவுக்கு ஆலோசனை, இவை தான் இருக்கின்றனவே தவிர என்ன சாதனை செய்தோம் என்பது குறிப்பிடப்பட வில்லை” என்று குறிப்பிட்டார். இந்தியா ஒரு கூட்டாட்சி அமைப்பு முறை உள்ள நாடு என்பதையும், பல மாநிலங்களில் பல்வேறுபட்ட கட்சிகள் ஆட்சி புரிகின்றன என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மறந்துவிட்டார் போலும். மத்திய மாநில அரசுகளுக்கிடையில் கருத்து வேற்றுமை எழாமலும், பங்குத் தகராறு ஏற்படாமலும், பாபாட்சம் காடப்படாமலும், மூல இடத்தில் அதிகாரம் குவிக்கப்படாமலும் இருக்கும் வகையில் சுட்டிக் காட்டுவதும் தட்டிக் கேட்பதும் உரிமையும் கடமையுமாகும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். வரவு-செலவு திட்ட உரையில் “வருமான வரியில் மாநிலங்களுக்குரிய பங்கு 75 சதவிகிதத்திலிருந்து 87½ சதவிகிதம் வரை உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்று மாநில அரசு மத்திய அரசைக் கேட்பது தவறு ? கேட்கக் கூடாதா ?

1969 மார்ச் 5]

[திரு. பெ. செளந்திரபாண்டியன்]

1952-53-ஆம் ஆண்டில் ஆந்திர மாநிலம் சென்னையுடன் இணைந்திருந்த காலத்தில் பஞ்சத் துயர் தணிப்பிற்காக மத்திய அரசு வழங்கிய 13.5 கோடி ரூபாய் கடனை 5 ஆண்டு கால அளவில் திருப்பித் தருகிறோம் என்று மத்திய அரசின் இசைவை மாநில அரசு திட்டக்குழு மூலம் கேட்பது தவறு? அல்லது சுட்டிக் கூடாதா? என்பதை அருமை நண்பர்கள் யோசிக்க வேண்டுகிறேன்.

மத்திய, அரசும் மாநில அரசும் ஒருங்கிணைந்து பாடுபட்டால்தான் நம்முடைய நாட்டின் வளம் பெருகவும் மக்களின் வாட்டம் போகவும் உதவும் என்பதையும் வரிப் பணத்தில் உரிய பங்கைக் கொடுங்கள் என்று கேட்பது, தட்டிக் கேட்பது நியாயம் இல்லையா என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுகிறேன்.

மேலும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் காகிராமன் அவர்கள் இதுவரை என்ன செய்தீர்கள் என்று கேட்டார்? நான் அவருக்குக் சொல்லிக் கொள்வேன், கடந்த முன்னாண்டுகளில் வரவு-செலவுத் திட்டத்தை தனியாக அமர்ந்து படித்து, ஒரு முறை சிந்தித்துப் பார்த்து, உங்களுடைய 20 ஆண்டு கால வரவு-செலவுத் திட்டத்தையும் ஒரு முறை திருப்பிப் பார்த்து, இரண்டையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின் சாதனை அதிகமா, அல்லது காங்கிரஸ் ஆட்சியின் சாதனை அதிகமா என்று பட்டியல் போட்டுப் பார்த்தால், தெளிவாகத் தெரியும் யாருடைய சாதனை அதிகம் என்று. காங்கிரஸ் ஆட்சியில் 1965-66-ஆம் 1966-67-ஆம் ஆக இரண்டு ஆண்டுகளில் மின்சாரம் வழங்கிய மின்விசை ஏற்றங்களின் எண்ணிக்கை 63,000, 1967-68-ஆம், 1968-69-ஆம் முன்னேற்றக்கழக ஆட்சியில் மின்சாரம் வழங்கிய மின்விசை ஏற்றங்களின் எண்ணிக்கை ஏறத்தாழ ஒரு இலட்சத்திற்கு மேற்பட்டவையாகும் என்பதை நம்முடைய வரவு-செலவு திட்டம் தெளிவாக்குகிறது. இது சாதனை இல்லையா என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்றாக எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமிறேன்.

மத்திய அரசு வழங்கியது போல மாநில அரசும் அகவிலைப்படி, நகர ஈட்டுப்படி வழங்கியது, பேருந்துவழித் தடங்களை நாட்டுடைமையாக்கி யிருப்பது, சுயமரியாதைத் திருமணங்களை செல்லுபடியாக்க வழிவகை செய்திருப்பது, விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு திட்டம் பல செயல்படுத்தியிருப்பது, நில அடைமான வங்கிமூலம் உழவர்களுக்குத் துரிதமாக கடன் கிடைக்க வழி செய்திருப்பது, நடப்பு ஆண்டில் 12 கோடி கடன் வழங்க திட்டமிட்டிருப்பது தமிழக அரசின் சாதனை இல்லையா?

மேலும், தூத்துக்குடி துறைமுகத்தைப்பற்றி 20 ஆண்டு காலம் காங்கிரஸ்காரர்கள் எந்த விதமான கேள்வியும் எழுப்பாமல், எந்தவிதமான ஊக்கமும் கொடுக்காமல் மத்திய அரசிடம் கேட்கவே அஞ்சினர். ஆனால் முன்னேற்றக் கழக அரசு பொறுப்பேற்றவுடன் எங்களுடைய ஒப்பற்றத் தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மத்திய அரசை தட்டிக் கேட்டு, சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்போதெல்லாம் சுட்டிக்காட்டி தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை நிறைவேற்றித் தாருங்கள் என்று கேட்டதால், நம்முடைய பதிய தமிழக அரசு அதற்கு ஒரு திட்டம் தீட்டி மத்திய அரசை ஒப்புக் கொள்ளச் செய்து நடப்பு நிதி ஆண்டில் ஏறத்தாழ 6.2 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை மட்டுமல்லாமல் சென்னை துறைமுகத்தையும் விரிவுபடுத்துவதற்காக ஒரு சிறந்த திட்டத்தை தீட்டவில்லையா? இது சாதனை இல்லையா என்பதை நம்முடைய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்து சேலம் உருக்காலை. நெஞ்சு உருக உருக, கடந்த 20 ஆண்டு காலம் பொதுமக்களும் நாங்களும் எதிர்க்கட்சியிலே இருந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கேட்டுப் பார்த்தோம். கேட்டு அலுத்துப் போனோம். அதைப் பற்றி காங்கிரஸ் அமைச்சர்கள் மத்திய அரசிற்கு ஏற்கனவே எந்தவிதமான தகவலும் தரவில்லை. சேலம் உருக்காலை பற்றி கேட்கக் கூட அஞ்சினர். இந்த நிலையை மாற்றிக் கழக அரசு பொறுப்பேற்றவுடன்

[திரு. பெ. செளந்திரபாண்டியன்]

[1969 மார்ச் 5]

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நம்முடைய இந்திய நாட்டின் பிரதம அமைச்சரைப் பார்த்து சேலம் உருக்காலைத் திட்டத்தை எப்படியும் நிறைவேற்றித் தாருங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்ட பிறகும், இன்னும் வெளி நாட்டினர் வற்புறுத்தி சொன்ன பிறகும் அவர்கள் கவனிக்காத நேரத்தில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் நீங்கள் செய்கிறீர்களா, அல்லது எங்களைச் செய்ய விடுகிறீர்களா என்று கேட்டும் அவர்கள் கேளாக் காதினராக இருந்த காரணத்தினால் சேலம் உருக்காலையை நம்முடைய மாநில அரசு எடுத்து, இந்த நடப்பு நான்காவது திட்ட காலத்தில் அதற்காக 10 கோடி ஒதுக்கி, நடப்பு ஆண்டில் 51 இலட்சம் ஒதுக்கி இருக்கிறதே இது சாதனையிலேயா, உங்கள் கண்ணுக்குப் படவில்லையா என்பதை நான் பணிவன்போடு கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து வெள்ள காலத்தில் தஞ்சையில் பயிர்கள் நஞ்சாகின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, வடிகால் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவர்கள் என்று பல ஆண்டு காலமாக சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும், தலைவர்களும் கேட்டுக்கொண்டிருந்த போதிலும், அதை நிறைவேற்றாமல் விட்டதை நீங்கள் மறந்துவிட்டீர்கள். ஆனால், கழக அரசு பொறுப்பேற்றவுடன் தஞ்சை வடிகால் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு நிதி ஒதுக்கி, நடப்பு ஆண்டு காலத்தில் அது முடிவுறும் நிலையில் இருக்கிறது என்பதை காங்கிரஸ்காரர்கள் மறந்துவிடக் கூடாது என்பதை நினைவு படுத்துகிறேன். மேலும் உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். சென்னையிலே குடிக்க தண்ணீர் இல்லை, எங்கு பார்த்தாலும் விலை கொடுத்து வாங்குகிறார்கள், தண்ணீரை காசுக்கு வாங்குகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இது இன்று நேற்று ஏற்பட்ட நிலைமை அல்ல. கடந்த பல ஆண்டு காலமாகவே சென்னைக்கு காவேரி நதியிலிருந்து நீர் கொண்டு வரவேண்டும் என்று நம்முடைய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும், கழகத் தலைவர்களும் எடுத்துக் காட்டி யிருக்கும் கருத்தை காது கொடுத்து கேட்காமல் இருந்ததை மறந்து விட்டீர்கள். அதை நினைவு படுத்தும் முறையில் தான், கழக அரசு பொறுப்பேற்றவுடன் சென்னைக்கு காவேரி நீர் வழங்குவதற்கான ஒரு திட்டத்தை தீட்டி நிறைவேற்றும் தருவாயில், நடப்பு நிதி ஆண்டில் ஏறத்தாழ ரூ. 50 லட்சம் ஒதுக்கி யிருக்கிறது. அந்த வேலைத் திட்டம் விரைவுபடுமானால், மேலும் அதிக நிதி ஒதுக்க உறுதியளித் திருக்கிறது. இது சாதனையிலேயா என்பதை தயவு செய்து உறுப்பினர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்து, சென்னை மாநிலத்திற்கு தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் கேட்ட நேரத்தில், தமிழ் நாடா, எங்கே இருக்கிறது, இலக்கியத்தில் இருக்கிறதா என்று கேட்டார்கள். இந்த நேரத்தில் மதிப்பிற்குரிய திரு. காமராஜ் அவர்கள் நேற்று முன்தினம் சொன்ன கருத்தைப் பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். “காங்கிரஸ் ஆட்சி நடக்கும் பொழுதே தமிழ்நாடு என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டு விட்டது, ஆங்கிலத்தில் மட்டும் தான் மெட்ரஸ் என்று இருந்தது” என்று நமது மதிப்பிற்குரிய காமராஜர் அவர்கள் நேற்று முன்தினம் காரைக்காலில் குறிப்பிட்டார்கள். நான் நினைத்தேன், திரு. காமராஜ் அவர்கள் ஒரு வேளை பாண்டிச்சேரியிலிருந்து காரைக்கால் போய் இருப்பாரோ, அதனால் தான் இப்படிப் பேசுகிறாரோ” என்று மீண்டும் சந்தேகமித்தரணைப் படித்துப் பார்த்தேன். ஆனால், மாயவரத்தி லிருந்து தான் சென்றிருக்கிறார் என்று அறிந்தேன் ஏற்கனவே தமிழ் நாடு என்று பெயரிட்டிருந்தால், நாம் சட்ட மன்றத்தில் தீர்மானம் கொண்டு வருவானேன், மத்திய அரசுக்கு அனுப்புவானேன், மேல்வைக்கு அனுப்பப்படுவானேன், இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் சட்ட நகலில் கையெழுத்திடுவானேன், பிறகு நாம் அதற்கு விழா கொண்டாடுவானேன்? இதை யெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்தால், யாருக்கு தாமதம், யார் கையில் திட்டமில்லை, யார் ஆட்சியில் சட்டம் ஒழுங்கு குலைத் திருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கே தெரியவரும் என்பதை கூறிக்கொண்டு, எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கும், மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் நன்றி கூறி, விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

1969 மார்ச் 5]

*திரு. கே. என். குமாரசாமி : 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான பட்ஜெட்டைத் தமிழக நிதி அமைச்சர் திரு மதியழகன் அவர்கள் இங்கே சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். ரூ. 268.66 கோடி வருவாய், ரூ. 285.37 கோடி செலவு, ஆக துண்டு விழும் தொகை ரூ. 16.71 கோடி என்பதாக ஒரு கணக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இந்த பட்ஜெட் பற்றாக்குறை அளவிலே இருக்கிறது என்று சொன்னால், மத்திய அரசிடமிருந்து எதிர்காலத்தில் மாநில அரசின் திட்டங்களுக்கு நிதி கிடைக்கும் என்ற அடிப்படையில், அந்த நம்பிக்கையோடு இந்த பட்ஜெட்டை தயாரித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, மத்திய அரசு இந்த நம்பிக்கைக்கு பாத்திரமாக மாநிலங்கள் எதிர் பார்க்கிறபடி அப்படியப்பட்ட திட்டங்களுக்கு வழிவகை செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு ஏற்பட முடியுமா என்பது சந்தேகம்தான், இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமை. வரி போடுகிற அதிகாரம், வரி வசூலிக்கின்ற அதிகாரம், மாநிலங்களுக்கு மானியம் அளிக்கின்ற அதிகாரம், மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகின்ற மானியங்களை நிர்வகிக்கும் அதிகாரம் ஆகியவைகள் மத்திய அரசாங்கத்தின் கையில் இருக்கிறது.

ஆகவே, அவர்கள் இஷ்டத்திற்கு ஏழை எளியவர்கள் மீது வரிபோட்டு, தயவு தாட்சண்யம் இல்லாமல் வரிபோட்டு வசூலிப்பதற்கு அவர்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. நாம் இந்த மாநிலத்தில் ஏழை எளியவர்கள் மீது வரி போடக் கூடாது, ஏழை எளியவர்கள் உபயோகித்துக் கொண்டிருக்கும் பண்டங்களின் மீது வரி போடக் கூடாது என்ற கருத்தில் இருக்கிறோம். ஆனால், அதே நேரத்தில் அவர்கள் ஏழைகளின் மீது வரி போட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் உபயோகப்படுத்தும் உரத்தின் மீது வரி போட்டிருக்கிறார்கள். அதனால் விவசாய உற்பத்தி பாதிக்கப்படப் போகிறது. இந்த மாகாணத்தின் அபிவிருத்தியைப் பொறுத்த அளவிலே அக்கறை மக்களுக்கும், மாநில அரசுக்கும் இருக்கிறதே ஒழிய, மத்திய அரசின் நிலைமையிலிருந்து பார்த்தால், அவர்களுக்கு அந்த அக்கறை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அந்த நிலையில் இன்றைக்கு மத்திய அரசின் போக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தந்த மாநிலங்களிலுள்ள மக்களுடைய வாய்ப்புகளை பயன்படுத்தி, அந்தந்த மாநிலத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும். மத்திய அரசு அதிக அதிகாரங்களை வைத்துக் கொண்டு மாநில அரசுகளை ஆட்டிப் படைக்கும் சூழ்நிலை மாற வேண்டும். அதிக அதிகாரங்கள் மாநில அரசுகளுக்கு மாற்றப்பட வேண்டும். அதன் மூலம் தான் மாநிலத்தில் இருக்கிற மக்களுடைய வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியும், பல பாசன திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு வாய்ப்பு கிட்டும். இந்த வாய்ப்பு இப்பொழுது இல்லாமல் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டிருப்பதன் காரணமாக பிற்போக்கான நிலைமைகள் மாநிலங்களில் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, மாநில அரசு மத்திய அரசை எதிர்பார்ப்பதைக் காட்டிலும், மாநிலத்தில் இருக்கிற நிலைமைகளை சரியாகப் புரிந்துகொண்டு, திட்டங்களை வகுக்கும் அதிகாரம் வரி வசூலிக்கிற அதிகாரம் எல்லாம் மாநில அரசுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குறிப்பாக, பெரிய பாசனத் திட்டங்கள் இந்த பட்ஜெட்டில் கொண்டு வரப்படவில்லை. காரணம் பணமில்லை என்று சொன்னாலும், பூமியில் விளைச்சலை அதிகப்படுத்துவதற்கு தமிழகத்தில் உள்ள பாசனம் கிடாத பகுதிகளுக்கு பாசனம் கிட்டுவதற்கு பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை இந்த அரசு மேற்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கோவை ஜில்லா போன்ற பகுதிகளிலே பாசனத் திட்டம் இருப்பதாக 1965-ம் ஆண்டில் தமிழ் நாடு அரசாங்கம் — அப்பொழுதிருந்து போன்ற அரசாங்கம் — நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கான முதற் குறிப்பில் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அந்தக் குறிப்பில் 67-வது பக்கத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பதை நான் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

[திரு கே. என். குமாரசாமி]

[1969 மார்ச் 5]

“நான்காவது திட்டத்தில் உத்தேசிக்கப்பட்ட புதிய நடுத்தரப் பாசனத் திட்டங்களில் அவனாகி பகுதிக்கும், கோவை மாவட்ட மேட்டு நிலங்களுக்கும் பாசன வசதிகள் அளிப்பதற்கான திட்டம் மிக முக்கியமானதாகும். மில்லார் நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து பம்பு மூலம் இறைத்து பவானியின் வலது கரையில் உள்ள ஒரு புதிய கால்வாயில் அத் தண்ணீரைச் சேர்ப்பது மூலம் இத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும். குந்தா நீர் மின்சாரத் திட்டத்தின் கீழ் சேர்க்கப்பட்ட தண்ணீர் உள்பட 12,600 மில்லியன் கன அடி தண்ணீரைப் பயன்படுத்தி கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில், புன்செய் பாசனம் பெறும் 108,000 ஏக்கர் நிலத்திற்கு இரண்டு முறைகளில் பாசன வசதி அளிப்பதே அதன் நோக்கமாகும். இத் திட்டத்திற்காக ரூ. 600 லட்சம் செலவு ஆகுமென மதிப்பிடப்படுகிறது. அதன் மூலம் 27,300 டன் அதிக உணவு உற்பத்தி கிடைக்கும்.” என்ற ஒரு திட்டத்தை அப்பொழுது தீட்டி யிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அந்தத் திட்ட மெல்லாம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இடம்பெறவில்லை. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும், விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு இப்படிப்பட்ட பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் தேவை. நதி நீர்ப் பிடிப்பில் எங்கெங்கு தண்ணீர் இருக்கிறதோ அங்கிருந்தெல்லாம் தண்ணீரை விவசாயிகளுக்குக் கொண்டு கொடுப்பதன் மூலம் நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு மாநில அரசு பெரு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வலதுப்பற்றி சிந்தித்துப் பார்த்ததாகத் தெரியவில்லை. இந்தத் திட்டத்தை பரிசீலனை செய்து, இந்த அரசாங்கம் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பை அளிப்பதற்கு முன் வரும் என்று நம்புகிறேன்.

இரண்டாவதாக, பஞ்சாலகன் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், இந்த பட்ஜெட்டில் ரூ. 15 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேசியக் கார்ப்பரேஷன் ஒன்றை அமைத்து, அதில் முதலீடு செய்வதாக அரசாங்கம் சொல்லி யிருக்கிறது. மூடப்பட்ட ஆலைகள் மட்டும்மல்ல, மற்ற ஆலைகளிலும் சிக்கன சீரமைப்பு செய்து, மெஷினரியை நவீனப்படுத்துவதற்கும் அந்தப் பணத்தை செலவு செய்யப் போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மூடப் பட்ட மில்கள் பூரணமாக திறக்கப்படுவதற்கு வழிவகைகள் செய்யப்பட வில்லை. ஏதோ அரசு சொல்வதை நம்பிக்கொண்டிருக்கிற தொழிலாளர்கள், அரசாங்கம் கார்ப்பரேஷன் அமைத்து, அதன்மூலம் மில்களைத் திறக்கப் போகிறார்கள் என்று நினைத்தார்கள். ஆனால், இந்த பட்ஜெட்டில் அவர்களுக்கு ஏமாற்றம் தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசு 51 சதவிகிதம் பணம் கார்ப்பரேஷனுக்கு ஒதுக்குவதாக அவர்கள் சொல்கிறார்கள். மத்திய அரசும் மாநில அரசும் சேர்ந்து கொடுக்கிற தொகை ரூ. 35 லட்சம் என்று வைத்துக் கொண்டாலும், ஒரு மில்லைக் கூட எடுத்து நடத்துவதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படாது என்றே கருதப்படுகிறது. இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கான வழிமுறைகள் இந்த பட்ஜெட்டில் இல்லாவிட்டாலும், அதற்கான உண்மையான வழி முறைகளை கண்டுபிடித்தாகவேண்டும். அதற்காக அரசு பிரத்தியேகமான முறையில் அதிகப் பணம் அளிப்பதற்கு முன்வரவேண்டும். அரசாங்கம் கேரண்டி கொடுத்து, அந்த “கேரண்டி” மூலம் மில்கள் பொருளுதவி பெற்று திறக்கப்படுவதற்கான நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படியும் நடத்த முடியாமல் இருக்கும் நிலைமையிலுள்ள மில்களை, அந்தப் பணத்தை உபயோகப்படுத்தி, அரசாங்கமே ஏற்று நடத்துவதற்கான வழிவகைகளைக், காணவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இல்லையென்றால் இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண முடியாது. வேலை யில்லாத தினாடாப் பிரச்சினை பற்றி அநேகமாக கவலைப் பட்டதாகக் காணோம். வருஷத்திற்கு கிட்டத்தட்ட ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் வேலைவாய்ப்பு வேண்டும்கிறார்கள். போதிய வேலை வாய்ப்பு கிடைக்க வழிவகை இல்லை. மூலதனம் போட்டு தொழில் நடத்தும் தனியார் துறையை மட்டும் நம்பி நம்முடைய சர்க்கார் செயல்படும் என்றால், அது நிச்சயமாக வருகின்ற மக்களுக்கு வேலை கிடைக்க உத்தரவாதம் கிடைக்காது. ஆகவே, அரசாங்கமே பொறுப்பேற்று மத்திய அரசு, மற்ற நாடவர் கூட்டுறவோடு சேர்ந்து தொழில்கள் நடத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தனியார் துறையில், லாபம்

1969 மார்ச் 5] [திரு கே. என். குமாரசாமி]

வந்தால் தான் அவர்கள் தொடர்ந்து தொழிலை நடத்துவார்கள். லாபம் வரவில்லை என்றால், அந்தத் தொழிலை மூடிவிட்டுப் போய்விடுவார்கள். சமூகத்தில் அரசே இவற்றை நடத்தும் அளவில் பட்ஜெட்டைத் தயாரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கிராமப்புறங்களைப் பொறுத்த வரையில், குடிநீர்ப் பிரச்சினை பெரும் பிரச்சினையாக இருக்கிறது. அந்தப் பிரச்சினை பல வருஷங்களாக இருந்துக் கொண்டே இருக்கிறது. நகரப் புறங்களை எடுத்துக் கொண்டால், பத்து மைல் தூரமாக இருந்தாலும், அந்த அளவிலும் தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்கான திட்டத்திற்கு பணம் உடனடியாக அரசைக் கேட்டு வாங்கிப் பிரச்சினையைத் தீர்த்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால், கிராமங்களில், குடி தண்ணீர் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியாத நிலைதான் இருக்கிறது. கடந்த 15 வருஷங்களாக இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணவில்லை. இந்த அரசு சரியான முடிவு எடுக்கும் என்று சொல்லப்படுகின்றது. என்ன முடிவு என்று புரியவில்லை. கிராம மக்கள் அல்லல் படும் துரப்பாக்கிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்த அரசு இனிமேலாவது இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணுவதில் பெரு முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதே நேரத்திலே, குறைந்த விலையில் அரிசி கொடுக்க வேண்டும் என்று கிராம மக்கள் கேட்கிறார்கள். குறைந்த கூலியில் வேலை செய்யும் விவசாயத் தொழிலாளர்கள், ஒரு நாளைக்கு 3 ரூபாய் கூலி பெறுகிறார்கள். குறைந்த விலையில் அரிசி கேட்கிறார்கள் என்றால், அதில் தவறு எதுவும் இல்லை. அந்தக் குறைந்த விலையில் அவர்களுக்கு அரிசி கிடும் வகையில், சர்க்கார் பட்ஜெட்டில் இடம் இல்லை. அப்படி அவர்கள் கேட்பதிலும், அரசு கொடுக்க வேண்டும் என்பதிலும் நியாயம் இருக்கிறது. அதற்கேற்ப நிலைமைகளை அபிவிருத்தி செய்ய நடவடிக்கை என்ன எடுத்திருக்கிறது அரசு என்று கேட்கிறேன். பட்டணத்தில் இருப் பவர்கள் என்றால், 200, 300 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறவர்கள். அவர்களுக்குக் குறைந்த விலையில் அரிசி இங்கே கிடைக்கிறது. ஆனால், அங்கே தொழிலாளர்களுக்கு அதிகப்பட்சம் ரூ. 120 தான் இருக்கும். அந்த வரும் படியை வைத்துக் கொண்டு குடும்பத்திற்கு வேண்டிய அரிசியைக் குறைந்த விலையில் கேட்பதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை. அந்த நிலைகளைச் சுட்டிக் காட்டும் போது, அமைச்சர் முயற்சி எடுக்கிறோம், படிப்படியாகக் கொண்டு வரப் போகிறோம் என்கிறார்கள். அந்தக் காலம் எப்பொழுது வரும் என்று எதிர் பார்க்கலாம் என்பது தெரியவில்லை.

இந்தக் கோவை மாவட்டத்தில் பஞ்சப் பிரதேசம் என்று சொல்லி, ரூ. 18 லட்சம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இது கோவைக்குப் போதுமானது இல்லை. ரூ. 18 லட்சம் என்றால், குடி நீர்ப் பிரச்சினை ஒன்றுக்கே இது போதாது. ஆகவே பஞ்சப் பிரதேசத்துக்கு உதவி செய்ய குளம் குட்டைகளை அபிவிருத்தி செய்ய, அதிகமான பணத்தை ஒதுக்க வேண்டும் அப்பொழுது தான் நிவாரண வேலைகளை நடத்த முடியும். அந்த முறையில் அரசு முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும். குடி தண்ணீருக்கே இரண்டு மைல் போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந் நிலையில் வேலைக்கு எங்கு போவார்கள்? பட்டினி கிடக்கும் அவர்களுக்கு கஞ்சித் தொட்டி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். 1953-ல் பஞ்சம் வந்த போது, கஞ்சித் தொட்டி வைக்கப் பட்டது. அன்று கலெக்டராக இருந்த திரு. ராயப்பா அவர்கள் செய்தது போல இப்பொழுதும் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். இப் பொழுது அந்த மாதிரியே கடுமையான நிலை வந்திருக்கிறது. ஏழை அரிசனங்களுக்கும், எளியவர்களுக்கும், வேலை யற்றவர்களுக்கும், பாது காப்புக் கொடுக்கும் வகையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து என் உரையை முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இந்த அளவில் முடிவுற்று, நாளை காலை 900 மணியளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும். வணக்கம்.

மின்னர், பேரவை ஒற்றிவைக்கப்பட்டது.